

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΟ

ΚΙΝΗΜΑ

Προορισμός του Έλληνα εις
τόν κόσμον αυτόν, ήτο και είναι
εις κάθε εποχήν σήμερα και
αύριον ο έξανθρωπισμός
της οικουμένης.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Α 15-ΗΜΕΡΟ ΙΟΥΛΙΟΥ 1978

ΕΤΟΣ 4^ο

ΤΕΥΧΟΣ 59

ΚΥΠΡΟΣ :

ΕΜΕΙΣ

ΘΑ ΤΗΝ ΕΞΕΠΛΥΝΟΥΜΕ

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΤΟΣ 4ον 1978

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΑ ΠΑΘΗ ΚΑΙ Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ	2
■ Γραικύλοι και "Ελληνες...	
ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ	3
■ Οί πόρτες της φυγής;	
ΑΦΙΕΡΩΜΑ	5
■ Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ 74	
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ	26
■ Πρός ναύαρχο 'Αραπάκη	
■ Πρός στρατηγό Μπονάνο	
■ Πρός στρατηγό Σταθόπουλο	
■ Πρός στρατηγό 'Ιωαννίδη	
ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ	28
■ 'Η όμιλία του Μακαρίου στον ΟΗΕ τό 74	

• Τό ΚΙΝΗΜΑ συντάσσεται από συντακτική επιτροπή.
'Υπεύθυνος σύμφωνα μέ τό νόμο: Κ. Χατζησταύρου

• ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (έτήσια) Δρχ. 500
(έξάμηνη) Δρχ. 250

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Δρχ. 25 (12)

• ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΕΠΗΤΑΓΕΣ,
ΝΙΚΗ ΓΑΛΑΝΗ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 112

• ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΙΣ: Βιβλιοπωλείο
'ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ' 'Ιπποκράτους 112.

Τηλ. 36.34.932 ΑΘΗΝΑΙ

• ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ: Δρχ. 30
Επιμέλεια περιοδικού: Τ. Α.

ΤΑ ΠΑΘΗ και

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Γραικύλοι

καί

"Ελληνες....

Τώρα είναι ή θλιβερή επέτειος τών Παθών του 'Εθνους... Προδόθηκε... Πομπεύθηκε... Σταυρώθηκε... Είναι ή "Ωρα τών Γραμματέων καί Φαρισαίων... 'Η "Ωρα τών Πιλάτων καί τών 'Ορδών... Τώρα άκόμα είναι ή "Ωρα τών Γραικύλων... Πού χαίρονται καί πίνουν, τρώνε καί γλεντούν... Για τήν μαύρη εκείνη μέρα πού τούς χαμογέλασε... Πού τούς ξανάφερε μέσα στίς Μογγολικές ιπποσκευές... Θάρθη ή Μέρα πού οί Φαρισαίτοι θά πληρώσουν... Οί Πιλάτοι θά μετανοιώσουν... Οί 'Ορδές θά λειώσουν... Θάρθη ή Μέρα πού τά Τριάντα 'Αργύρια τους θά γίνουν καυτό μολύβι... Πού οί "Ελληνες θά λειώσουν τούς Γραικύλους καί τό 'Εθνος τούς Μογγόλους καί ή Κύπρος μας, ή Θράκη μας καί ή Πόλη μας θά ξανανιώσουν...

"Αργιε νάρθη εκείνη μέρα...

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

Οἱ πόρτες τῆς φυγῆς;

Ὅσο περνοῦν οἱ ἐβδομάδες τοῦ θέρους 78 καί παρ' ὅλη τὴν κατὰ πρᾶγμα ἐλπίδα προσπάθεια νά «ἐορτασθῇ» ἡ τετάρτη ἐπέτειος τῆς «ἀποκαταστάσεως τῆς δημοκρατίας» στήν Ἑλλάδα, τόσο περισσότερα φαινόμενα δημιουργοῦν μιάν ἐντύπωσι «Κενοῦ Ἐξουσίας» ἢ ἀκόμη «Τέλους Ἐποχῆς».

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι δέν εἶναι ἐκ τῶν πραγμάτων δυνατός ὁ πραγματικός ἐορτασμός τῆς ἐπετείου. Γιατί πῶς νά λησμονηθῇ ὅτι ἡ «ἀποκατάστασις» αὕτη ἐγινε μέσα στίς ἱπποσκευές τοῦ Ἀττίλα καί μέσα ἀπό ἐθνική καταισχύνη καί ταπείνωσι;

Ὁ ἐορτασμός δέν εἶναι πραγματικός, οὔτε ἀκόμη ἀπό τούς «πρώτους ὠφελημένους». Ἀντίθετα, αὐτοί περισσότερο ἀπό τούς ἄλλους ἄρχισαν νά νοιώθουν λήθη βαρειά τήν σκιά τῆς Σπάθης τοῦ Δαμακλέους, πού δημιούργησαν τά ἀλλεπάλληλα πολιτικά σφάλματα καί ἡ καταστροφική πολιτική πού ἀκολουθήθηκαν στά βασικά ἐθνικά θέματα, ἐσωτερικά ἢ ἐξωτερικά...

Τό «Κενόν Ἐξουσίας»...

Μέ τόν ὀρισμό αὐτόν ὑπονοεῖται ἡ ἔννοια τῆς ἀδυναμίας τῆς ἐπισήμου ἐξουσίας νά ἐπιβληθῇ, εἴτε, πρῶτον κατὰ τομεῖς τῆς κρατικῆς συγκροτήσεως, εἴτε, ὕστερα, σέ ὅλο καί μεγαλύτερο μέρος της, γιά νά τελειώσῃ στήν ἀπόλυτη μορφή της, ὅποτε καί ἀντικαθίσταται — συνήθως βιαίως! — ἀπό μιάν ἄλλην ἐξουσίαν, πού εἶναι ἄλλοτε μέν ἡ «ντέ φάκτο» (τετελεσμένη) οὐσιαστική ἐξουσία πού τήν ἐξετόπισε βαθμιαία, ἄλλοτε δέ μιὰ ἄλλη, νέας μορφῆς...

Τά φαινόμενα τοῦ «Κενοῦ Ἐξουσίας» ἔχουν ἀρχίσει ἀπό πολύν καιρό, ὑπό τήν πίεσιν τῆς φρενιτιδος τοῦ σκαταδορισμοῦ πού ἐπεκράτησε μετά τήν λεγομένην «Μεταπολίτευσι». Τά πρῶτα συμπτώματα δέν ἔγιναν ἀντιληπτά ἀμέσως, οὔτε καί ἀπό τούς νέους «ἐθνοντας», μεθυσμένους ἀπό τήν ἀνέλπιστη καί ξενόδωρη «ἐπιτυχία» τους! Κι ὁμως... Στήν Παιδεία πρῶτα, στά Συνδικάτα ὕστερα, στήν Τοπική Αὐδιοίκηση ἀργότερα, τό ἐπίσημο Κράτος ὑποκαταστάθηκε γρήγορα ἀπό ἄλλες πολιτικές δυνάμεις καί ἐξουσίες, πού ὀδήγησαν τούς βασικούς αὐτούς τομεῖς σέ δρόμους, πού μόνον

ὡς... «παρακρατικοί» θά μπορούσαν (σύμφωνα μέ τόν συρμό) νά ὀνομασθοῦν...

Οἱ δυνάμεις τοῦ ἐπισήμου Κράτους βρέθηκαν ὑπό κατηγορίαν ποικιλόμορφη καί ποικιλότροπη καί πολλές ἀπ' αὐτές οὐσιαστικῶς διαλύθηκαν, ἀφοπλίζοντας λίγο ἢ πολύ τήν ἔννοια τῆς Ἐξουσίας, δημιουργώντας ἔτσι, ὅλο καί περισσότερο, τό «Κενόν Ἐξουσίας».

Ἡ συνειδητοποίησις τοῦ γεγονότος ἄρχισε νά γίνεται, ὅταν οἱ ἐπιπτώσεις του εἰσέβαλαν στήν καθημερινή ζωή τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, εἴτε μέ τήν μορφήν τῆς οὐσιαστικῆς παραλύσεως τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ καί τῶν ὑπηρεσιῶν κοινῆς ὠφελείας (π.χ. συγκοινωνίες, τηλέφωνα, αἰσχροκέρδεια κάθε μορφῆς καί εἶδους κ.ο.κ.) εἴτε μέ τήν μορφή τῆς ἀνασφάλειας καί τῆς γενικευμένης ἀταξίας καί ἀτιμωρησίας, εἴτε ἀκόμη μέ τήν εἰσβολή τῆς Ἀναρχίας ὡς τό ἐσωτερικό τοῦ οἰκογενειακοῦ κυττάρου, μέσω τῆς διαλύσεως τῆς Παιδείας!

Τά στάδια αὐτά φαίνεται ἤδη νά ἔχουν ξεπερασθῇ. Δύο τελευταῖα γεγονότα, ἄνισα καί ἀνισομερῆ σέ ἀντικειμενική σημασία, ἀλλά πολύ ἀποκαλυπτικά σέ οὐσία, φαίνεται νά σημειώνουν ὀριακά τόν κατήφορο ἀπό τόν γκρεμό: Ἡ τραγικωμῶδία τοῦ παράφρονος Τσιρώνη καί ἡ τραγωδία τῆς Θεσσαλονίκης...

Τό πρῶτο, ὅσο ἀστεῖο κι ἄν φαίνεται, ἀποτελεῖ ὁλοκληρωμένη ἀπόδειξις τῆς παραλυσίας καί τῆς καταργήσεως τῆς ἐννοίας τοῦ Κράτους. Τρία ἐντάλματα εἰσαγγελικά, μέ κατηγορίες βαρύτατες, (βαθμοῦ κακουργήματος, ὅπως ὀπλοφορία, ὀπλοχρησία, τραυματισμοί, ἀπαγωγές, κατακράτησις ἀτόμων κ.ἄ.), μένουν ἀπό... διετίας ἀνεκτέλεστα, ἐνῶ τό ὑπουργεῖο «δημοσίας τάξεως» καί ἡ Εἰσαγγελία ἀλληλοκατηγοροῦνται καί ἀλληλοδιαψεύδονται καί τό «Κράτος» ἀδρανεῖ!

Τό δεύτερο ἀποτελεῖ πλέον τήν ἀποθέωσι τοῦ φαινομένου, ἐφ' ὅσον τό Κράτος παρέλυσε σέ σημεῖον ὥστε νά ὑποκατασταθῇ τελείως ἀπό... κομματικούς ὀργανισμούς, οἱ ὁποῖοι — εἶναι σήμερα πλέον γεγονός! — κυβερνοῦν οὐσιαστικά τούς καταυλισμούς τῶν σεισμοπαθῶν, ἀνεξέλεγκτα καί παρακρατικά!

Δέν χρειάζεται, οὔτε εἶναι τοῦ παρόντος ἡ λεπτο-

μερής ανάπτυξης των γεγονότων. Γιατί τά γεγονότα έχουν πείσμα και έχουν και νόμους:

Όταν υπάρχει «κενόν έξουσίας», δεν μένει ποτέ κενό. Γεμίζει με την «απαρξέξουσία» μιᾶς ἢ περισσοτέρων πολιτικῶν ομάδων, καί αυτό είναι ἡ ἀρχή τοῦ τέλους τῆς ἐπισήμου ἐξουσίας, ἡ ἀκόμη τό τέλος τῆς «Ἀρχῆς»!

Ἡ πολιτική ἀναταραχή καί ὁ ἐνδοκομματικός ἀνταγωνισμός τοῦ μειοψηφοῦντος στό Ἔθνος ἤδη, κυβερνῶντος κόμματος, σέ συνδυασμό μέ τήν σειρά τῶν ἐξωτερικῶν ἀποτυχιῶν στά ἐθνικά θέματα καί τῶν ἐσωτερικῶν στά Οἰκονομικά, ἀποτελεσιώζουν τήν εἰκόνα τῆς διαλύσεως...

Οἱ ἀτομικοί φόβοι τοῦ καθενός τῶν πολιτευτῶν, γιά τήν προσωπική τους πλεον ὑπόστασι, σέ συνδυασμό μέ τόν τρόπο τοῦ Κενοῦ, πού ἔχει γίνει ἤδη συνείδησις, συγκρατοῦν μέ κόπο τό σαθρόν οἰκοδόμημα.

Γιά πόσο καιρό;

Τά Ἀδιέξοδα

Ἡ Χώρα ἀντιμετωπίζει Ἀδιέξοδα σέ ὅλους σχεδόν τούς βασικούς τομεῖς: Στήν ἐδαφική ἀκεραιότητά της πού ἀπειλεῖται, στήν γεωπολιτική της θέσι πού κινδυνεύει, στήν Κύπρο πού καρκινωβατεῖ, στήν ἐσωτερική ἀσφάλεια πού κινδυνεύει, στήν οἰκονομία πού βρίσκειται σέ καλπάζοντα στασιμοληθωρισμό...

Πληρώνει τώρα (καί θά πληρώσῃ ἀκόμη) τά γραμμάτια τῆς «παλινρθώσεως» καί τῆς τυφλώσεως πού ἐπηκολούθησε καί καλλιεργήθηκε μέ ἀληθινή «μάνια» ἀπό τόν παντοδύναμο «ὑπεύθυνον» τῆς διαχειρίσεως τῶν πραγμάτων καί τῶν «ἄνευ ὄρων ἀκολούθων» του!

Μπροστά στό μέγεθος τῶν συνεπειῶν καί τῶν εὐθυνῶν, εἶναι φανερή ἡ ἀπελπισία μέ τήν ὁποία προσπαθεῖται νά βρεθοῦν «λύσεις». Ἀλλά λύσεις διαφυγῆς μᾶλλον, παρά πορείας!

Ποιές εἶναι αὐτές οἱ λύσεις-πόρτες πού ἐνδεχομένως προσφέρονται ἀκόμη στήν σημερινή κυβέρνησι; Καί ποιές οἱ ἐπιπτώσεις καί οἱ δυνατότητές τους;

α) Ἡ ἀναζητήσις ἀντεκβιαστικῆς λύσεως στίς ἐξωτερικές πιέσεις γιά οὐσιαστική συνθηκολόγησι. Ἦδη, εἰδήσεις καί πληροφορίες διέρρευσαν γιά κλείσιμο τῶν ἀμερικανικῶν βάσεων καί ἀκόμη ὀριστική ἔξοδος ἀπό τό ΝΑΤΟ, χωρίς νά διαψευσθοῦν. Ἡ ἀναζητήσις ἀντεγγυήσεων ἀπό τήν ΕΣΣΔ εἶναι λογική συνέπεια μιᾶς τέτοιας πολιτικῆς, δεδομένου ὅτι τά ὄνειρα περί «μοναξιάς» εἶναι στόν παρόντα χῶρο καί χρόνο, σαπου-

νόφουσκες. Τό ταξίδι τοῦ πρωθυπουργοῦ στήν Βουλγαρία, τοποτηρητοῦ τῆς ΕΣΣΔ στήν περιοχή, θά μπορούσε, λογικά, νά ἀποβλέπῃ σ' αὐτό, ἄλλως φαίνεται παράλογο καί χωρίς ἀντικείμενο. Ἡ ἐπιτυχία ἢ ἡ ἀποτυχία του, θά φανοῦν σέ λίγο καιρό, δεδομένου ὅτι τέτοιες «προτάσεις», θέλουν χρόνο καί σκέψι πολλή ἀπό τόν ἀποδέκτη τους! Πάντως οἱ μέχρι σήμερα ἐνδείξεις καί τά ἱστορικά δεδομένα τῆς ρωσικῆς πολιτικῆς, μᾶλλον φαίνεται νά καταδικάζουν τήν προσπάθεια αὐτή. Στήν περίπτωσι «ἐπιτυχίας» ὅμως, οἱ ἐπιπτώσεις θά εἶναι σοβαρότατες καί ἴσως ἀνυπολόγιστες! Μένει ἡ περίπτωσις τῆς «μπελόφας»... Ἀλλά μιᾶ τέτοια περίπτωσις, ἀποκλείει κάθε μορφή πολιτικῆς ἀναλύσεως...

β) Ἡ ἄνευ ὄρων οὐσίας ἐπαναφορά στήν προγενεστέρα τάξι πραγμάτων. Ἡ λύσις αὐτή συνδέεται ἴσως μέ τήν πρώτη, σάν ἀποτέλεσμα τοῦ ἀντεκβιασμοῦ. Εἶναι ὅμως δυσκολώτατη, ἐφ' ὅσον προϋποθέτει παραχωρήσεις, τίς ὁποῖες οὔτε τό Ἔθνος στέργει νά κάμῃ, οὔτε ἡ Κυβέρνησις ἔχει τήν δύναμιν, μετά τά βήματα πού ἔχει κάμει.

γ) Ἡ ἐπιδίωξις κέρδους χρόνου πάσῃ θυσίᾳ, ὥστε με τήν καιροσκοπία καί τήν ἐνδεχομένη ἔνταξιν στήν ΕΟΚ, σέ συνδυασμό μέ τό εὐμετάβλητο τῶν σημερινῶν δεδομένων, νά δημιουργηθοῦν νέες προϋποθέσεις καί συγκυρίες πραγμάτων. Εἶναι ἴσως ἡ λύσις πού ἔχει τήν προτίμησι. Ἀλλά πολύ δύσκολη, δεδομένου ὅτι τά γεγονότα ἔχουν πάρει ταχύτητα πού φαίνεται νά ἀποκλείει τέτοιες δυνατότητες.

δ) Ἡ ἐμφάνισις τῆς σκληρῆς πραγματικότητος στό Ἔθνος καί ἡ ἀναζητήσις ὑποστηρίξεώς του μέ νέες ἐκλογές μέ πλειοψηφικό σύστημα. Ἐκτός τῆς δυσκολίας νά γίνουν ἀποδεκτές σάν ἀλήθειες τά ψέματα τοῦ παρελθόντος καί νά ἀνατραποῦν οἱ προπαγανδιστικοί μῦθοι καί τά πυροτεχνήματα (οἱ ἀντιδράσεις μπορεῖ νά εἶναι ἀνεξέλεγκτες!), τό Σύνταγμα δέν ἐπιτρέπει ἐκλογές πρὶν ἀπό 6 μῆνες τοῦλάχιστον καί ὁ χρόνος καί τά γεγονότα δέν περιμένουν. Ἐκτός αὐτοῦ, τό πλειοψηφικό εἶναι δίκοπο μαχαίρι, ἐφ' ὅσον βρεθῇ κάποιος «τρίτος» διότι χαλάει τό παιγνίδι! Καί ἡ καλλιέργεια τοῦ μίσους πού ἔχει γίνει προδιαγράφει μέ βεβαιότητα τήν ὕπαρξιν «τρίτου»!

ε) Ἡ προώθησις τοῦ πρωθυπουργοῦ στήν Προεδρία καί ἡ ἀνάθεσις τῶν εὐθυνῶν σέ... ἄλλον! Ἡ διάσπασις τοῦ κυβερνῶντος κόμματος εἶναι τότε βε-

➔ *συνεχισθ. σελ. 25 σελ.*

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΤΙ ΜΑΣ ΚΡΥΒΟΥΝ;

4 ΧΡΟΝΙΑ ΠΕΡΑΣΑΝ ΑΠΟ
ΤΟΝ ΜΑΥΡΟ ΙΟΥΛΙΟ 74

4 ΧΡΟΝΙΑ

ΜΑΝΔΥΕΣ...

ΠΡΟΣΩΠΕΙΑ...

ΣΙΩΠΕΣ...

ΝΤΡΟΠΕΣ...

ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ...

ΣΥΝΘΗΚΟΛΟΓΗΣΕΙΣ...

«Τό Κίνημα» δημοσιεύει σήμερα όσα -λίγα- στοιχεία έχουν συγκεντρωθεί από άκριτομύθιες, άρθρα και πληροφορίες εφημερίδων και εντύπων, ξένων και ελληνικών, γεγονότα και πράγματα, ώστε να ρίξη κάποιο ελάχιστο φως στην φοβερή περιπέτεια της καταστροφής του 'Ιουλίου 74. Οί Έλληνες άς κρίνουν...

Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ 74

Η πηγή της κρίσεως του 74, βρίσκεται στην κρίση του 67, όποτε παίχθηκε περίπου τό'ίδιο «σενάριο», αλλά χωρίς τότε νά έπιτύχη τήν έπιδιωκομένη ήδη από τότε διχοτόμησι τής Κύπρου από τόν «ξένον παράγοντα», ούτε καί τήν πάλι από τότε έπιδιωκομένη ανατροπή του στρατιωτικού καθεστώτος τής Ελλάδος.

Η κρίσις του 67, έκτός από τά έμφανή καί καταστροφικά αποτελέσματά της, είχε καί ένα άλλο πολιτικό καί ψυχολογικό αποτέλεσμα: «Έγινε σαφές στην Αθήνα, ότι ή ήγεσία τής Κύπρου, δηλαδή ό Μακάριος δέν είχε σκοπό νά δεχθῇ τήν Ένωσι μέ κανένα τρόπο... Ποτέ δέν τήν ήθελε... καί ακόμη ότι αν ποτέ ή Ένωσις γινόταν, θά γινόταν έναντίον τής θελήσεως του Μακαρίου μέ προβλεπόμενες μεγάλες διεθνείς περιπλοκές, δεδεμένου ότι ό Μακάριος είχε πολλές διεθνείς υποστηρίξεις (Αραβες, λόγω πολιτικής ουδετερότητας, ΟΗΕ, λόγω συμμαχιών του Τρίτου Κόσμου, καί ιδίως Αγγλία, λόγω Κοινοπολιτείας, οικονομικών συμφερόντων, βάσεων καί «παλαιάς φιλίας», κρυφής βέβαια!).

(Είναι άλλωστε γνωστό τό έπεισόδιο τής... προσυνηνομένης «χρυσῆς έξορίας» του Μακαρίου στίς Σεύχέλλες, όταν ξεκίνησε για τήν Αγγλία όπου έπρόκειτο νά «συλληφθῇ», έχοντας μέσα στίς αποσκευές του... αποικιακή κάσκα καί θερινά άμφια! Τό απέκάλυψαν οι τότε συνοδοί του καί κατόπιν αντίπαλοί του, όταν έρριξε τό προσωπεϊο...).

Μέ γνώμονα αύτήν τήν διαπίστωση, ό Γ. Παπαδόπουλος έθεώρησε ότι ή Ένωσις τής Κύπρου ήταν ανέφικτη πρός τό παρόν καί τό προβλεπόμενο μέλλον. Ακολουθώντας (αθέλητα ίσως) τήν ιδέα του Ίωνος Δραγούμη, πίστεψε ότι καί έτσι ακόμη, έφ' όσον τό Έλληνικό Στοιχείο ήταν υπέρτερο καί παντοδύναμο, ενώ οι Τουρκοί ήταν περικυκλωμένοι, θά ήταν έθνικώς συμφέρον νά υποστηριχθῇ ή δημιουργία καί ή σταθεροποίησης ενός Δευτέρου Έλληνικού Κράτους, μέ άπώτερο σκοπό τήν Ένωσι, όταν οι συγκυρίες θά τό επέτρεπαν. Στο μεταξύ διάστημα, έπρεπε μέν νά υποστηρίζεται ή Κύπρος, αλλά καί νά έλέγχεται στενά, ένσωματούμενη «ντέ φάκτο» καί βαθμιαία στο Έλληνικό πλαίσιο.

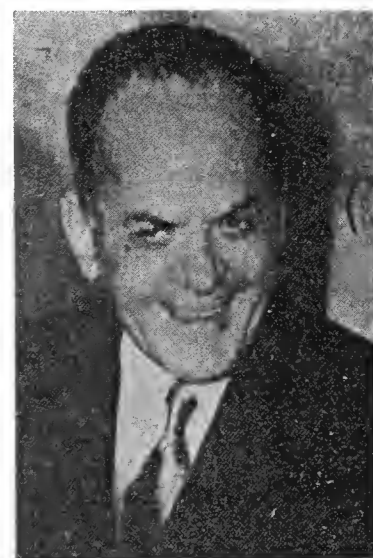
Μακροχρονίως, ή πολιτική αύτή ήταν σωστή, αλλά καί ή μόνη δυνατή για τήν Ελλάδα. Ακριβώς γι' αυτό όμως, θρήκε έξ' αρχῆς αντίθετο τόν Μακάριο! Όχι έμφανώς βέβαια. Ποτέ ένα ικανός πολιτικός δέν δείχνει τίς προθέσεις του. Πρόσο μάλλον ένα πολιτικός - καλόγερος! Τό αποτέλεσμα ήταν ότι άρχισε ένας κρυφός μέν, αλλά άδυσώπητος πόλεμος μεταξύ Αθηνών καί Λευκωσίας, κάτω από τά γνωστά τελετουργικά παραμύθια τής δήθεν «πλήρους συμπτώσεως απόψεων επί τής κοινῆς γραμμῆς έπιλύσεως του έθνικού θέματος»!

Δέν είναι γνωστά - καί ίσως ποτέ δέν γίνουν - όλα τά έπεισόδια καί

Μακάριος:

Όποιος θέλει τά πολλά, χάνει καί τά λίγα!

Παπαδόπουλος: Έπαιξε καί έχασε... προσωρινά;

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Μπονάνος;

Ποιά έπιστράτευση υπέγραψε και πόσα ήξερε;

ωρινά;

σί βρωμερές λεπτομέρειες του έμφυλιου αυτού σπαραγμού. Μερικά γεγονότα, πού δέν μπόρεσαν νά κρυφθούν, μάς δίνουν ανάγλυφα μιά ιδέα τής αφόρητης καταστάσεως πού έπεκράτησε.

Ύπάρχει πρῶτα ή απόπειρα κατά του Γ. Παπαδόπουλου, τόν Αύγουστο του 1968. Είναι γνωστό, ότι οργανώθηκε και έτοιμάσθηκε στήν Κύπρο και από τήν Κύπρο. Χέρι ό Γεωρκάτζης, πολυπράκτορας και άρχηγός των Μυστικών Ύπηρεσιών της Μπράτσο μάλλον ό Μακάριος. Άλλά κεφάλι ποιός; ό Μακάριος; Μάλλον δύσκολο... Οί Άγγλοι; Πολύ πιθανόν... Άγγλοι; Ίσως... Άγνωστες λεπτομέρειες. Όπως άγνωστα παραμένουν και τά έδω παρασκήνια τής υποθέσεως. Ήταν έν γνώσει ό Γ. Παπαδόπουλος και τήν άφησε νά γίνη, ώστε νά έχη όπλα έκβιασμού κατά του Μακαρίου και Σίας; Παίχθηκε άλλο παιγνίδι, π.χ. παγιδεύσεως του Παναγούλη, ώστε νά μήν μπορέση νά διαφύγη, νά συλληφθή άμέσως και ν' άποκαλυφθούν σί λεπτομέρειες «πρός πᾶσαν χρῆσιν»; Ή περιέργη και «σιωπηλή» δραπετεύσεις των συνενόχων του από τήν Αίγινα, χωρίς ποτέ νά αυτοδιαφημισθούν ή νά έπαινεθούν από τόν εύρωπαϊκό τύπο, πού τους άγνόησε, ένῶ έφθασαν «άσφαλῶς» στήν Δυτ. Εύρώπη, δημιουργεί πολλά έρωτηματικά και περισσότερα αινίγματα, δεδωμένου ότι ό παραμικρός θόρυβος «άντιστασιακός» (άληθινός ή ψεύτικος συνηθέστερα!) ήρωσπειέτο συστηματικά στίς πληρωμένες φυλλάδες τής Εύρώπης. Χωρίς νά ύπολογίσουμε τήν δίκη «κεκλισμένων των θυρών» και τήν «περίεργη στιγμή» του θανάτου του Παναγούλη!

Ύπάρχει ύστερα ή γνωστή απόπειρα κατά του Μακαρίου μέ τό έλικόπτερο, όπου κανείς δέν κατάλαβε πῶς μπόρεσε και σώθηκε! Ποιός τήν έκαμε; Ή Άθήνα; ή ΣΙΑ; ό Διγενής; ή ΕΟΚ; τό Λονδίνο; ή Άγκυρα; τό Τέλ Άβίβ; ό Γεωρκάτζης; Άν κρίνη κανείς από τά κατοπινά γεγονότα, τό λογικότερο ενίαι νά συμπεράνη ότι ό Γεωργάτζης συμμετέσχε ένεργά και άλλη, όχι ελληνική ύπηρεσία, τόν ένεργοποίησε. Διά τής εις άτσπον άπαγωγής, τό πιθανώτερο είναι ή ΣΙΑ και τό Τέλ Άβίβ, έν ὅψει των μελλοντικών τους σχεδίων και μέ τήν έλπίδα νά λείψη ή νόμιμη, αλλά και σύδετερόφιλη φιλοαραβική ήγεσία τής Κύπρου, δεδομένου ότι ή Άθήνα και ή Άγκυρα, για διαφορετικούς λόγους βέβαια, είχαν συμφέρον νά διατηρηθή τό «στάτους κβό» (ή Άθήνα ήθελε τό «δεύτερο ελληνικό κράτος» ή Άγκυρα προτιμούσε τόν Μακάριο από τίς περιπέτειες μιάς διασχής!), ένῶ τό Λονδίνο δέν θά έθιγε τόν άνθρωπό του και ό Διγενής ήλεγχε τήν ΕΟΚΑ, και δέν έκανε του κεφαλιού του.

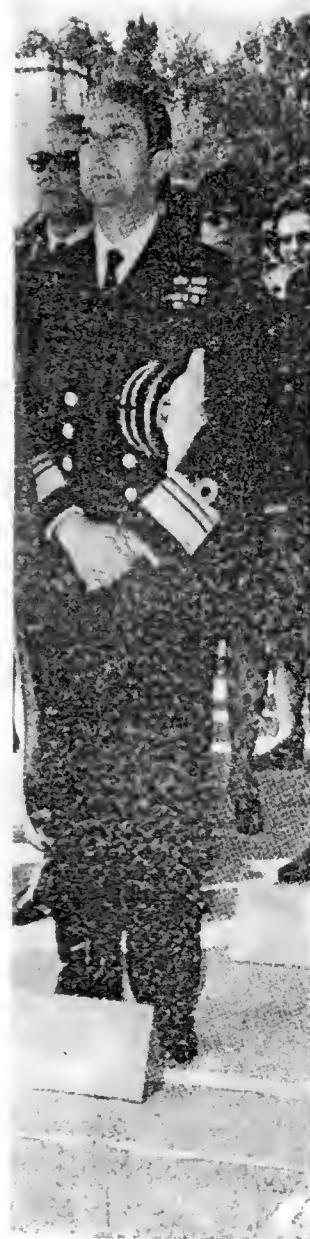
Ή μετέπειτα δολοφονία του Γεωργατζή, πού και πολλά ήξερε και από πολλά παχινά έτρωγε και πού δέν θά δίσταζε νά μεταπηδήση σέ όποιοδήποτε στρατόπεδο τόν συνέφερε, είναι μιά άκόμη ένδειξις του άδυσώπητου πολέμου πού ύπήρχε και τής αλήθειας των συμπερασμάτων αυτών... Ή ίδια άλλωστε ή δολοφονία, είναι άκόμη ένα μυστήριο, δεδομένου ότι για νά πάη, μόνος του, δέ συνάσθησε, νύχτα, ξέροντας πόσοι θέλουν τήν ζωή του, πρέπει νά έπρεπε νά συναντήση «πολύ δικό του» πρόσωπο... Καί ή σύζυγός του, (κόρη ενός μεγαλοεπιχειρηματία από τήν τότε Άγγλική Δυτ. Άφρική, μέ πολλές διεθνείς και περιέργες διασυνδέσεις), μόλις 6 μήνες μετά, παντρεύθηκε έναν έμπιστο του... Μακαρίου, πού είναι σήμερα «διαπραγματευτής» μέ τους Τούρκους!...

Μέσα στα 4 χρόνια που διαρκούσε η έρμαφρόδιτη αυτή κατάσταση, οι διεθνείς συγκυρίες είχαν αλλάξει σημαντικά. Απορροημένος με την επίδωξη της «πάση θυοία» οικονομικής ανάπτυξεως και με τά καθημερινά προβλήματα – επιπλέον των «κανονικών» – που του δημιουργούσαν τά λάθη του άρχισανατολισμού του καθεστώτος του, ό Γ. Παπαδόπουλος δέν κατόρθωσε νά προετοιμάση έγκαίρως και ουοτηματικά τόν άναγκαίο έπανεξοπλισμό της χώρας. *Ή ευθύνη του, στο σημείο αυτό, είναι πολύ μεγάλη.* Λίγο λιγώτερα «ξενοδοχεία», λίγο λιγώτερα δάνεια και χρηματοδοτήσεις κάθε είδους και ποιότητας, θά είχαν άρκέσει γιά νά γίνουν οι παραγγελίες (πού έγιναν από τό 1970 μόλις και μετά) από τό 1968 ήδη... Καί πολλά μπορεί νά είχαν αλλάξει τό 1973-74... Χρήματα, άν δέν υπήρχαν, έπρεπε νά βρεθούν κατά προτεραιότητα των έργων!

Τό γεγονός είναι ότι ή έλλειψις πολιτικά σκεπτομένων ανθρώπων πλύν του ίδιου του Γ. Παπαδόπουλου – και ή αιώνια άνυπαρξία πραγματικών διπλωματικών υπηρεσιών στην χώρα μας, οέ συνδυασμό με την ένασχόλησι της ΚΥΠ με τελείως άλλα και άπολύτως έπουσιώδη καθήκοντα από τά φυσικά της, ουνετέλεσαν ώοτε ή αλλαγή της διεθνούς πολιτικής και οικονομικής καταστάσεως, ή έλευσις του Νίξον και του Κίσιγκερ, ή προδιαγραφόμενη τάσις νέας ύπερουνεννοήσεως των ΗΠΑ, της ΕΣΣΔ και της Κίνας, τό ένεργειακό και τό άραβοϊοραηλινό πρόβλημα, νά ώριμάσουν διαφεύγοντας της προσοχής των Αθηνών... Κι όμως! Τά σημάδια ήταν πολλά και φανερά! Θά άρκούσε μία άπλή άνάλυσις και ούνθεσις του παγκοσμίου τύπου γιά νά φέρη οέ φώς! Αλλά κανείς δέν οκοτίοθηκε και όοι ήταν ικανοί, ήταν στα σπία τους!...

Χρειάσθηκε νά χτυπήση τό Πεπρωμένο την πόρτα της χώρας τόν Ιανουάριο του 1972, με την προειδοποιητική μορφή μιās ύποθαλπομένης διενέξεως μεταξύ Αθηνών και Λεκωσίας πάλι γιά νά γίνη άντιληπτή ή έπερχόμενη κρίσις. Στίς έφημερίδες της έποχής, ύπάρχουν τά ίχνη μιās ξαφνικής κρίσεως Παπαδοπούλου - Μακαρίου και όλοι ξέρουν σήμερα, ότι ή Αθήνα – την στιγμή εκείνη – έφθασε στα πρόθυρα ενός πραξικοπήματος άνατροπής του Μακαρίου! Ποιός έδημιούργησε την κρίσις αυτή; Είναι φανερό, ότι οι Αμερικανοί έκαμαν τότε την πρώτη «δοκιμή του σεναρίου», που θά παιζόταν τό 1974 τελικά. Ο Γ. Παπαδόπουλος είχε άρκετή πολιτική οκέψι ώστε νά ζυγίση ύψχραιμα τά ύπέρ και κατά και νά άντιληφθί άμέως ότι α) δέν γινόταν νά επιτύχη την ένωσι ολόκληρης της Κύπρου, χωρίς κάποιο άντάλλαγμα στην Τουρκία. β) δέν υπήρχε δυνατότης άνατροπής τουρκικής εισβολής, έφ' όσον δέν υπήρχε πλέον Έλληνικός Στρατός στην Κύπρο γ) ό Μακάριος δέν δεχόταν Στρατό δ) ή Έλλάς δέν μπορούσε (πάλι) νά κάμη πόλεμο με την Τουρκία... και ή κρίσις ξεφούοκωσε με την ταχύτητα που είχε έλθει, με την άρνησι του Γ. Παπαδόπουλου νά παρουρηθί στην παγίδα του Σιωνισμού, διά μέσου Κίσιγκερ...

Ή άρνησις αυτή καθιστούσε τόν Γ. Παπαδόπουλο έμπόδιο στα

Αραπάκης:

Ο κατάλληλος άνθρωπος «στην κατάλληλη θέση»;

Διγενής: Μ' αυτόν, πολλά δέν θά είχαν γίνει...

οχέδια του Κίσινγκερ και υπέγραψε την καταδίκη του από τις ΗΠΑ, πού έκτοτε απέφασαν και μεθόδευσαν την πτώση του και την αντικατάστασή του από την γνωστή διαδοχή του 'Ιωάννη, ανθρώπου ανιδέου πολιτικά και διακιμουμένου από απλά αιώθημα, δηλαδή εύκολοχειρίστου, όπως αποδείχθηκε...

Από την στιγμή εκείνη, ένας πολύπλευρος αγώνας δρόμο ξεκίνησε. Ο Γ. Παπαδόπουλος κατάλαβε τους κινδύνους και προσπάθησε, πάση θυσία πάλι, να επανεξοπλίσει εγκαίρως την χώρα. Υποβρύχια, πυραυλάκατοι, αντιτορπιλικά, αεροπλάνα, άρματα μάχης και όπλα κάθε είδους παραγγέλθηκαν. Αλλά από την παραγγελία στην παραλαβή, υπάρχει πολύς χρόνος. Και δέν υπήρχε αρκετός... Ο Κίσινγκερ κατάλαβε ότι έπρεπε να ανατρέψει τό ταχύτερο τό έμπόδιο, πρίν προλάβει αυτό να ανατρέψει την αδυναμία του...

Η αποστολή του Διγενή στην Κύπρο, δέχεν κρυφά από την κυβέρνηση των Αθηνών, απέβλεπε στην επιτήρηση του Μακαρίου, αλλά όχι μόνο αυτού. Η ΕΟΚΑ Β' και ο Διγενής είχαν σαν αποστολή να μήν επιτρέψουν καμιά αλλαγή του «στάτους κβό». Οί καιροί όμως είχαν αλλάξει πολύ. Τώρα, μέ την απροκάλυπτη έχθρότητα του επίσημου Μακαριακού κράτους και της κλίκας του, ο ανεφοδιασμός και ή αποστολή του Διγενή ήταν προβληματικά. Κι έδω υπάρχει κάποιο σκοτεινό ακόμη σημείο. Είναι βέβαιο, πώς στην περίοδο εκείνη, ο Διγενής και ή ΕΟΚΑ Β' βοηθήθηκαν, οέ όπλα και οέ πληροφορίες, από τό «Μοσαάντ» (τίς μουσικές υπηρεσίες του 'Ισραήλ!). Τά κυριευμένα από τό 'Ισραήλ, τό 1967 «Καλάσνικωφ», γέμισαν την Κύπρο! Ο σκοπός του 'Ισραήλ ήταν έμφανής. Ήθελε να δημιουργήσει προβλήματα στον Μακάριο, να προκαλέσει την Τουρκία, να άνηυχήσει την ΗΠΑ και να καταπολεμήσει την - τότε άρχιομένη - εγκατάστασι μουσικών ομάδων των Παλαιστινίων στην Κύπρο..

Η απόπειρα δολοφονίας του Μακαρίου, στό Λήδρα Παλλάς, ήταν τό αποκορύφωμα της ισραηλινής δραστηριότητας, την Κύπρο, μέ (προηγούμενως) σειρά όλόκληρη έκτελέσεων και δολοφονιών, Παλαιστινίων και Μακαριακών, πού αποδίδοντας στην ΕΟΚΑ Β' και στον Διγενή, μέ πλήρη σύμπνοια και ταυτότητα συμφερόντων 'Ισραήλ, ΗΠΑ, Μακαρίου και «δημοκρατικών άντιστασιακών»!

Η αντίστροφος μέτρησης...

Τά γεγονότα του 73, μέ την οργανωμένη και υποθαλπομένη φοιτηκή αντίδραση του Μαρτίου, την οταόι του Ναυτικού του Μαΐου, την ανακήρυξη της Δημοκρατίας και την πολιτικοποίηση του καθεστώτος, έδειχναν την επιτάχυνσι των εξέλιξεων, έκτός φρένου πλέον και την άρχή της αντιστρόφου μετρήσεως.

Και τότε, ή Είμαρμένη έπαιξε και τό τελευταίο της παιγνίδι: Ο Διγενής πέθανε... Αφηνε την Κύπρο ανεξέλεγκτη και τον δρόμο άνοικτό για κάθε περιπέτεια.. Μέ τον Διγενή στην Κύπρο, κανένα από τά μετέπειτα τραγικά γεγονότα δέν θά ήταν τό ίδιο, γιατί ο Διγενής ήλεγχε, έμψύχωνε, τρώμαζε, όλους τούς πρωταγωνιστάς του δράματος.

Τά λάθη πού είχε συσσωρεύσει ό Γ. Παπαδόπουλος καί ή έχθρότης τοῦ Κίσسينγκερ, ἔθεσαν τέλος στό καθεστώς του, μέ πρόσχημα τήν μυστηριώδη ἀκόμη ὑπόθεση τοῦ Πολυτεχνείου. Ἡ ἀντικατάστασίς του ἀπό ἓνα «καθεστώς Ἀοράτων», πού κυβερνοῦσαν μέσω... παραγγελιοδόχων γ' κατηγορίας καί μέ τήν βαρειά κληρονομιά τῶν 6 χρόνων, πού κατέληξαν – μετά ἀπό τόσες διαφεύσεις ἐλπίδων, τόσων πολλῶν – σ' «αὐτό», ἔβαζε μιά τρομερά ἀνησυχαστική σφραγίδα στίς ἐξελίξεις...

Ἡ ἀπόφασις «λύσεως τοῦ Κυπριακοῦ», σύμφωνα μέ τίς διεθνεῖς ἀνάγκες τοῦ Κίσسينγκερ, τοῦ Ἰσραήλ καί – παρεμπιπτόντως! – τῶν ΗΠΑ, εἶχε ληφθῇ. Ἔμενε ἀκόμη τό «σερβίρισμα»!

Τό «σερβίρισμα»....

Προετοιμάσθηκε μέ μεγάλη προσοχή... Κατ' ἀρχήν, ὅλες οἱ παραγγελίες τοῦ Γ. Παπαδόπουλου, σέ πολεμικό ὑλικό, ἐκτελέσθηκαν σέ χρόνο ρεκόρ! Σκοπός: ἡ ἔμπρακτη «ἀπόδειξις» τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ ἐλληνικοῦ καθεστώτος καί ἡ ἀπόκτησις τῆς ἐμπιστοσύνης του! Τό ὑλικό ἔχει σημασία ὅταν μπορῇ κανεῖς νά τό χρησιμοποιήσῃ... Αὐτό ἦταν μιά πικρή ἀλήθεια, πού δέν θ' ἀργοῦσε νά γίνῃ γνωστή, δυστυχῶς ὅμως πολύ ἀργά!

Συγχρόνως, διά τρίτων, προειδοποιήσεως ἀρχισαν νά πέφτουν βροχή στήν Λευκωσία, δημιουργώντας νευρικήτητα καί ἀνησυχία στόν Μακάριο, μέ τήν, θάσιμη ὅπως ἀποδείχθηκε, ἐλπίδα, ὅτι θά ξεχνοῦσε τίς διπλωματικές του ικανότητές, παρασυρόμενος σέ ἀποφασιστικά λάθη προκλήσεων καί ὀργῆς τῶν Ἀθηνῶν... (Ἄρθρο τοῦ Ἑβραίου Σούλτμπεργκερ (Ἑλεῦθ. Κ. 27.1.77), ὅπου ὁ Μακάριος τόν διαβεβαιώνει ὅτι οἱ Ἀμερικανοί πρεσβευταί τόν ἐνημέρωναν συνεχῶς γιά τίς ἐπιθετικές προθέσεις τῶν Ἀθηνῶν.

Θέμα μετρήσεως καί γνώσεως ψυχολογίας καί ἰδιοσυγκρασιῶν...

Τέλος καί σπουδαιότερο: Ἀρχισαν, ἀμέσως μετά τήν 25η Νοεμβρίου, οἱ προσπάθειες προσεταιρισμοῦ τῶν «στηριγμάτων» τοῦ καθεστώτος σέ «λογικές λύσεις» μελλοντικῆς «πολιτικοποιήσεως», μέ «ἀνοίγματα, προειδοποιήσεις καί ἐκφράσεις ἀνησυχιῶν τοῦ συμμαχικοῦ παράγοντος μπροστά στό ἀδιέξοδο πού εἶχε δημιουργηθῇ». Καί ἀδιέξοδο ὑπῆρχε πραγματικά, δεδομένου ὅτι ἡ 25η Νοεμβρίου δέν εἶχε πουθενά νά στηριχθῇ καί ἀντιδροῦσε σπασμωδικά, μέ τρομοκρατία καί διώξεις ἀκόμη καί τῶν ἐλαχίστων ἐνδεχομένων ὑποστηρικτῶν τῆς ὡς «ιδέας», χωρίς νά ὑπολογισθῇ καί ἡ ὁμόφωνη ἀντίδρασις καί ἀντιπάθεια ὅλου τοῦ πλέγματος τῆς 21ης Ἀπριλίου!

Δέν χρειαζόταν καί πολλές προσπάθειες γιά νά σπεύσουν μερικοί νά κινητοποιηθοῦν ἐναντι τῶν ὁρατῶν πλέον ἐξελίξεων! Πολλά λέγονται γιά κάτι χειρόγραφα «ὑπομνήματα» συνεννοήσεων μέ τό Παρίσι! Ὅτι δηλαδή ὑπάρχει «Μνημόνιο» μεταξύ δύο πρωτεργατῶν τῆς 21ης Ἀπριλίου καί «πρώτου συγγενοῦς» ἐνός στό ἐξωτερικό εὐρισκομένου πολιτικοῦ, ὅπου ὁ δεῦτερος ἀναγνώριζε τήν ἀναγκαιότητα τῆς στρατιωτικῆς ἐπεμβάσεως τοῦ 1967 καί τά περισσότερα τῶν πεπραγμένων καί σέ ἀντάλλαγμα οἱ πρῶτοι ἀναλαμβάνουν νά βοηθήσουν στήν πτῶσι τοῦ Ἰωαννίδη καί στήν ἀποκατάστασι τῆς Δημοκρα-

Ἰωαννίδης: Πῆρε τήν Εὐθύνη... Θά μιλήσῃ;

Καραμανλής: *Ήπαιξε και κέρδισε... προσωρινά!*

τίας» υπό την ηγεσία του πολιτικού αυτού!

Τό «Μνημόνιο» αυτό, κυκλοφορεί υπό μορφή φωτοτυπίας, αλλά τό πρωτότυπο – αν υπάρχει! – βρίσκεται καταχωνιασμένο στά προσωπικά έγγραφα τών δύο πρωτεργατών, γιά άγνώστους λόγους...

Μπορεί άλλωστε νά μήν υπάρχει! Έκεῖνο όμως πού εἶναι βέβαιο, εἶναι πώς μόνο καί μόνο ἡ κυκλοφορία φωτοτυπιῶν, δείχνει πόσα μυστικά καί μυστήρια ὑπάρχουν τά ὁποῖα άγνοεῖ ὁ Λαός πού παγιδεύθηκε κατά αἰσχρό τρόπο ἀπό τό 1974 καί πού ἡ «δημοκρατική κυβέρνηση» κρύβει σ' ἐπιμελῶς μέ τόν «φάκελλο Κύπρου» καί τά Ἄρχεῖα τῆς ΕΣΑ, τά... κλειδωμένα στήν Βουλή!

Τό «σχέδιο Κίσιινγκερ» ἀπέβλεπε στούς ἐξῆς στόχους:

α) Τήν ἐξουδετέρωσι (φυσιολογική) τοῦ Μακαρίου, ὥστε νά ἐκλείψῃ ἡ περίφημη «νόμιμότης» στήν Κύπρο...

β) Τήν ἔνταξι τῆς Κύπρου στό Δυτικό σύστημα ἀμύνης, ὥστε νά καλύπτεται τό Ἰσραήλ καί ἡ Μ. Ἀνατολή, ἐν' ὅψει τών προοπτικῶν τῆς «άμερικανικῆς εἰρήνης» καί νά ἐξουδετερωθῇ ἡ ἐνδεχομένη ἀπειλή μιᾶς «νέας Κούβας» στήν Μεσόγειο...

Ὁ τρόπος ἐπιτεύξεως τών στόλων ἦταν δευτερεύων. Ἐκεῖ ὑπῆρξε καί τό ἀποφασιστικό λάθος. Ἡ παραγνώρησις τών ἱστορικῶν παραγόντων τοῦ ἑλληνοτουρκικοῦ παρελθόντος, ὁδήγησε στήν τελική ἀποτυχία τών στόχων!

Ὁ πρῶτος στόχος μπορούσε νά ἐπιτευχθῇ μόνο μέ πραξικόπημα καί πραξικόπημα μόνον οἱ Ἕλληνες ἀξίωματικοί μπορούσαν νά τό κάμουν. Ἀρα, ἡ Ἀθήνα ἔπρεπε νά τό διατάξῃ.

Ὁ δεῦτερος στοχος ἦταν θέμα ἀνταλλαγμάτων στούς πρωταγωνιστάς. Κι ἐδῶ ἔμπαινε στή μέση καί ἡ Τουρκία. Ἐπρεπε νά πεισθῇ ἡ Ἀθήνα, ὅτι θά ἔκωνε τήν Κύπρο μέ τήν Ἑλλάδα, ἐπιτυγχάνοντας ἐτσι τό ὄνειρο 20 χρόνων ἀγώνων καί 150 χρόνων... ὀνείρων! Ἐπρεπε ἀκόμη νά πεισθῇ νά δώσῃ κάποιο μικρό ἀντάλλαγμα στήν Τουρκία, μία βάσι μικρή, κάτι τέλος πάντων, ὥστε ἀντίδρασις νά μήν ὑπάρξῃ, ἀλλά, ἀντίθετα, γενική συνεννόησις! Ἐπρεπε ἀκόμη νά πεισθῇ ἡ Τουρκία, πού δέν ἦταν εὐκολο, νά δεχθῇ τήν «λύσι» αὐτή. Τό ἀντάλλαγμα τῆς κρυφά ἀπό τήν Ἀθήνα βέβαια! – φαίνεται ὅτι ἦταν ἡ ἀμερικανική διαβεβαίωσις, ὅτι δέν θά ὑπάρξῃ καμμία ἀντίδρασις σέ ἐνδεχομένη στρατιωτική τῆς ἐπέμβασι, σέ περίπτωσι πού θά θεωροῦσε ὅτι τά συμφέροντά τῆς ἀπειλήθηκαν, ἢ ὅτι ἡ συμφωνία δέν τηρεῖται!

Οὐσιαστικά, ἦταν ἡ σιωπηλή ἀναβίωσις τοῦ σχεδίου Α, μέ «έγχειρσις σέ ὦρα κρίσεως» ὁμως...

Ἐτσι, θεωρητικά, οἱ Ἀμερικανοί ἔπαιζαν μόνο μέ «ἄσσους»... Ἡ τό πραξικόπημα ἐπετύγχανε καί ἡ διχοτόμησις τῆς Κύπρου (μέ παράλληλη ἔνταξι στό ΝΑΤΟ) γινόταν ὑπέρ τῆς Ἑλλάδος καί μέ γενική συνεννόησι, ἢ ἀποτύγχανε καί ἡ διχοτόμησις γινόταν μέ τουρκική ἐπέμβασι...

Συγχρόνως, δεδομένου ὅτι τό Κονγκρέσσο καί ἡ «διεθνῆς κοινή γνώμη», γίνονταν ὅλο καί πιό ἐνοχλητικά γιά τήν ὑπαρξί τοῦ στρατιωτικοῦ καθεστώτος στήν Ἑλλάδα (ἰδίως μετά τήν Χιλή καί τήν Πορτογαλία, ἀντίστροφα), σέ περίπτωσι ἀποτυχίας τοῦ πραξικοπήματος καί ἐπιπλοκῶν, ἡ πτώσις τοῦ καθεστώτος θά συνεπικουροῦσε στόν «διακανονισμό τών λεπτῶν αὐτῶν ὑποθέσεων».

Δέν αποκλείεται – γιατί τά στοιχεῖα εἶναι ἀκόμη σήμερα θαμμένα καί ἀπόρρητα! – ὁ Κίσσινγκερ νά εἶχε ἔτσι κι ἄλλοιῶς τήν ἀπόφασιν νά γίνη ἡ Τουρκική ἐπέμβασις καί ἡ πτώσις τοῦ Καθεστῶτος τῆς Ἑλλάδος, ὑπολογίζοντας στούς ἐκβιασμούς γιά τήν ἔνταξιν τῆς Κύπρου – μισῆς ἢ ὁλόκληρης! – στό ΝΑΤΟ...

Ὡς «ταχυδρόμος», χρησιμοποιήθηκε ὁ γνωστός καί «ἐμπειρος» ἀπό τό 1967, ὁμόφυλος τοῦ Κίσσινγκερ, Σίσκο, πού ἦλθε ἐπανεπιλημμένα στήν Ἀθήνα, ἄλλοτε κρυφά, ἄλλοτε φανερά καί ἀναδείχθηκε λαμπρός θαλαμηπόλος «σερβιρίσματος»... Σέ βιβλίον ἐκδοθέν στό Λονδίνο, μέ τίτλον «Ἑλληνική Ἀναταραχή» ὑποστηρίζεται ὅτι ὁ Σίσκο συνέβαλε ἀποφασιστικά στό νά πείσῃ τούς ἡγέτες τῶν Ἑλληνικῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, νά μὴν ἐκτεθοῦν κατά τῆς Τουρκίας, μετὰ τήν ἀπόβασιν στήν Κύπρον! Καί κανεῖς δέν ἀπήντησε στούς ἰσχυρισμούς αὐτοῦς.

«Διαβεβαίωνε» τήν Ἀθήνα, ὅτι οἱ ΗΓΠΑ βρίσκονται στό πλευρό της στὸν δίκαιον ἀγῶνα τῆς αὐτοδιαθέσεως τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ, ἐναντίον τῶν κινδύνων κομμουνιστικοποιήσεως καί ἀφελληνισμοῦ του, τοὺς ὁποίους ὑπέθαλπε ἡ ἡγεσία τῆς Κύπρου»... Ἀκόμη, ὅτι καί πραγματιστικά, ἐφ' ὅσον ὁ συσχετισμός τῶν τετελεσμένων γεγονότων καί τῶν δυνάμεων στήν Κύπρον ἦταν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων (οἱ Τοῦρκοι ἦσαν περικυκλωμένοι καί ἀπομονωμένοι «τότε»!), ἦταν φυσικό» οἱ ΗΓΠΑ, νά θέλουν τήν λυσι τοῦ θέματος μέ τίς «δημοκρατικές ἀρχές τῆς πλειοψηφίας» καί σύμφωνα μέ τὰ γενικώτερα συμφέροντα τῆς Δυτικῆς Συμμαχίας!

Γιά τόν «Ἀόρατον Ὑπεύθυνον» τοῦ ἑλληνικοῦ καθεστῶτος, οἱ διαβεβαιώσεις αὐτές, πρέπει νά ἦσαν, τό λιγώτερον, πολὺ εὐχάριστες καί ὅπωςδήποτε ἀρκετὰ λογικές. Ἀντιμετωπίζοντας τὰ τρομερά προβλήματα τῆς «δικαιώσεώς του» καί τῆς ἀναζητήσεως ἐξελικτικῶν διαδικασιῶν ἦταν, ψυχολογικά, σέ κατάστασιν ἀνάγκης ὑποστηρίξεως καί ἀκόμη περισσότερο μιᾶς ἀποφασιστικῆς ἐπιτυχίας στό ἐθνικὸ θέμα καί στήν ἐξωτερικὴ πολιτική. Ἐκτός αὐτοῦ, εἶναι βέβαιον πῶς ὁ ἀναμφισβήτητος πατριωτισμός του, δυσκόλως θά συμβιβαζόταν γιά πολὺ διάστημα, μέ τίς λεπτομέρειες καί τοὺς μαιάνδρους τῶν «διπλωματικῶν ἐφικτῶν! Ἄν προστεθοῦν αὐτὰ ἡ ἔλλειψις πολιτικῆς σκέψεως καί ἡ ἀνικανότης τῆς στρατιωτικῆς τοῦ εὐθύτητος νά φαντασθῇ τό μέγεθος τῆς διπλοπροσωπίας τῶν «πολιτικῶν» καί τοῦ τομαρισμοῦ τῶν περισσοτέρων «ὑποστηρικτῶν» του, καί, τέλος, ὁ ἐνστικτώδης ἔστω ἐπηρεασμός του ἀπὸ ἓνα ἢ δύο πρόσωπα τοῦ ἀμέσου περιβάλλοντός του, «περιέργως τοποθετημένων» δίπλα του, ἐξηγεῖται, κάπως, ἡ ἀπίστευτη ἐκ πρώτης ὄψεως ἀφέλειά του, νά προχωρήσῃ στό *πραξικόπημα*, *χωρὶς γραπτές καί σαφεῖς ἐγγυήσεις!* Εἶναι πάντως γνωστό ὅτι ὁ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρός του εἶναι Ἑβραῖος Σιωνιστής καί ὅτι πολλὰ περιέργως ταξίδια ἔκαμε κατὰ τήν ἐπταετία, λόγω «ἀναψυχῆς ἢ ἐργασιῶν»!

Ἡ περιφημὴ ὁμολογία του «μὰς πρόδωσε ὁ Σίσκο» (ἐνῶ ὁ Σίσκο δέν ἐπρόδωσε, ἐξαπάτησε μόνον καί τήν δουλειά του ἔκανε!) εἶναι σαφεστάτη ἐνδειξίς τῶν διαδραματισθέντων.

Δέν εἶναι ὅμως καί «ἄφεις ἀμαρτιῶν»! Γιατί ἡ ἀφέλεια, ἡ ἐμπιστοσύνη εἶναι χαρακτηριστικὰ ἐγκληματικά σὴν πολιτικὴ καί στίς

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ευθύνες της. Γιατί η κακή επιλογή «ουνεργατών» και η προαγωγή στις ήγετικές θέσεις ανθρώπων, πού μιά απλή έρευνα (τόσο απλόχερα χρησιμοποιούμενη για άλλους!) θά άρκούσε για νά τούς κατατάξη οέ κατηγορία άχαρακτήριστη γραπτώς, είναι πολιτικά και έθνικά έγκλημα-τική. Γιατί η συγγένεια μέ άλλοφύλους διεθνιστάς, τών όποιών η πίστις πηγαίνει μέ άλλη, άμέσως ένδιαφερομένη «μερίδα», είναι άπαράδε-κτη...

Οι ένδείξεις ότι ό Κίοοινγκερ είχε και τόν στόχο τής πώσεως του καθεστώς, ιδίως στήν περίπτωση άποτυχίας του έγχειρήματος, είναι άρκετές. Οι ουνενοήσεις του μέ τούς Έλληνες παλαιούς πολιτι-κούς, είτε μέσω τρίτων έδω, είτε και προσωπικώς άκόμη, στό έξωτερικό, ήταν πολλές και ουχνότατες κατά τό 8μηνο τής 25ης Νοεμβρίου. Ίδιαίτερα μέ έναν άπ' αυτούς, πού, μέ τήν εύκαιρία λόγω ύγείας καί παρακολουθήσεως ιατρικής, βρισκόταν στίς ΗΠΑ επί άρκετόν καιρό, είχε πολλές και έποικοδομητικές» ουνομιλίες...

Άλλά τό βασικώτερο ήταν οι ουνενοήσεις του μέ μερικούς άπο τά στρατιωτικά «στηρίγματα» του καθεστώς, πού, όπως άποδείχθηκε κατά τήν μοιραία και κρίσιμη στιγμή τής 20-23ης Ίουλίου, ήταν και «άνταλλαγματικές» και άποφασιστικές για τήν έπιοφράγιο του δράμα-τος... Καί οι μετέπειτα προσπάθειες τών μεταϊουλιανών κυβερνήσεων νά τούς κρατήσουν μακριά άπό κάθε δημοσιότητα, μέ κάθε είδους νομικά «πυροτεχνήματα», είναι χαρακτηριστικές τής άπίστευτης χαμέρπειας πού πρυτάνευσε στους πρωταγωνιστάς του δράματος, τότε!

Τό Δράμα!

Συνοπτικά (τό όμολόγησε και η «Ακρόπολις» 1.12.76), χρησιμο-ποιήθηκε άκριβώς τό ίδιο «οενάριο» πού είχε χρησιμοποιηθή τό Νεόμβριο του 67, μέ «μικρές» μόνο διαφορές: Δέν υπήρχε πλέον Διγενής για νά έλέγχε τήν κατάσταση, ούτε πολιτικός νοΰς στήν Άθήνα!

Όπως τό 67, χρειαζόταν τό φυτίλι, πού έπρεπε νά είναι η καθαρή άπειλή κατά τής έλληνικής παρουσίας στήν Κύπρο, ώστε νά προκληθή η αντίδρασις τών Άθηνών. τό 67 είχε χρησιμοποιηθή η πρόσκλησις του Ντενκτάς άπό τόν Μακάριο, μετά τίς ουνομιλίες Κληρίδη - Λυσοαρίδη στήν Άγκυρα. Τό 74, χρησιμοποιήθηκαν οι «προειδοποιή-σεις» προς τόν Μακάριο ώστε νά φοβηθή και η περίφημη «Έπιστολή Μακαρίου», προς τήν Άθήνα, μέ τήν όποία ζητούσε τήν άμεση άνάκλησι τών Έλλήνων αξιωματικών!

Γιά τήν έπιστολή αυτή, πού ήταν τό σήμα τής Κρίσεως, πολλοί άπόρησαν μέ τήν για πρώτη φορά έλλειψι διορατικότητας του Μακαρίου, ό όποιος διεκύβευσε έτσι όλα όσα είχε κατορθώσει, άκόμη και τήν ζωή του!

Πόσοι ξέρουν όμως ότι, ίσως, η «Έπιστολή Μακαρίου», δέν ήταν του Μακαρίου;

Πόσοι ξέρουν ότι πείσθηκε νά συμφωνήση άφου έλαβε γνώσιν μέρους μόνο τής ουνομωσίας άπό «έπίσημα» χείλη του Λονδίνου και του Παρισιού, για τήν βεβαιότητα (αυτή τήν φορά) τής έπιτυχίας του έγχειρήματος πού είχε άποτύχει τό 1967;

ο άγνωστος Χ!

Υπάρχει και κυκλοφορεί χωρίς διάψευσι ή εξής πληροφορία: «Η «Επιστολή Μακαρίου» συνετάχθη στην Αθήνα, από γνωστό πολιτικό πρόσωπο, πού ήταν ο ουσιαστικός έγχώριος παράγων της συνομωσίας της άνατροπής του καθεστώτος και ό όποιος έπαιξε πρωτεύοντα και άπολύτως άποφασιστικό ρόλο κατά την συνεδρίασι των πολιτικών άρχηγών της 23 Ιουλίου 1974, άποκαλύπτοντας τά πάντα στον θλιβερό πρόεδρο της στιγμής και ύποχρεώνοντά τον νά καλέση στό τηλέφωνο τόν είς την Έσπέριαν άδημονούντα ήδη άπό τό πρωί «έθνοσωτήρα»!

Τή έπιστολή παρέλαβε γνωστός ως... άκίνδυνος και ύπέργηρος πολιτικός, ό όποιος μέ πρόφασι τά... λουτρά, ταξίδευσε στό Παρίσι και στό Λονδίνο πρώτα, όπου, μετά τίς «μικροδιορθώσεις», ή έπιστολή έπεκυρώθηκε και κατόπιν την μετέφερε ό ίδιος στην Λευκωσία γιά νά «καθαρογραφη» άπό τόν Μακάριο και νά σταλή στην Αθήνα!

Όλη ή σκηνοθεσία αύτή, έάν άληθεύη, όπως φαίνεται έκ των ύπεράνω λέει άρκετά γιά νά αισθανθής ναυτία όποιοσδήποτε πραγματικός Έλληνας...

Στην σκέψι του Κίσσινγκερ και των συνομωτών, ήταν βέβαιο τό πώς θα άντιδρούσε ή Αθήνα, ιδίως μάλιστα μετά τίς «διαβεβαιώσεις» του Σίσκο. Είναι όμως παράξενο, πώς ό Μακάριος έχασε την ψυχραιμία του σέ τέτοιο σημείο, ώστε νά προκαλέση την κρίσι και νά μήν ύπολογίση ούτε την Αθήνα, ούτε την Αγκυρα! Είχε κι αύτός «διαβεβαιώσεις» προστασίας άπό την Ούάσινγκτων, τό Λονδίνο, ή και των δύο; Άγνωστον, αλλά πιθανόν! Παρασύρθηκε άπό τό μίσος του κατά του καθεστώτος των Αθηνών; Φαντάσθηκε ότι ήταν άδύνατον νά τολμηθή όποιαδήποτε έπίθεσις κατά της Κύπρου; Όλα είναι πιθανά και ίσως όλα νά μέτρησαν την στιγμή εκείνη. Ο λόγος του, στίς 18-19 Ιουλίου, στό Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, δείχνει ότι όλες αυτές οι είκασίες έχουν τό μερίδιο τους στην πραγματικότητα...

Ο λόγος αύτός, ούδέποτε δημοσιεύθηκε στον καθημερινό έλληνικό «έλεύθερο» τύπο, ώστε νά μήν πληροφορηθή ό Έλληνικός Λαός τί είδους άνθρωπος ήταν ό Μακάριος και τί είδους πράξεις έφθασε νά κάμη έναντίον της Φυλής του, της πατρίδος του και της ίδιας της Κύπρου, νά ικανοποιήση τό πάθος του γιά την φιλαργία! Ο Γραικυλισμός και τό σύνδρομο του Έφιάλτη είναι, δυστυχώς, και γνωστά και συχνά άπαντώνται στους Έλληνες. Τό νά φθάση όμως ό ήγέτης της Κύπρου, μετά άπό 20 χρόνια άγώνων αίματηρών και άμέριστης βοήθειας άπό την Ελλάδα, στό σημείο νά «αταγγέλλη την Ελλάδα ως εισβολέα, ως ταραξία της ειρήνης και ως καταπατητή της... Ζυρίχης (πού κατήγγελε επί χρόνια, άφοϋ την είχε και ό ίδιος ύπογράψει!) είναι πρωτοφανές! Τό νά φτάση στό σημείο νά ζητή την βοήθεια της Τουρκίας (δηλαδή την εισβολή), προς άποκατάστασι της «διαταραγμένης νομιμότητας» (δηλαδή του έαυτου του!), είναι άπίστευτο.

Αλλά και τό νά ισχυρίζεται ότι ή Κύπρος δέν κινδυνεύει άπό την Τουρκία, αλλά άπό την Ελλάδα, νομίζοντας ότι ή Τουρκία θα τόν... άποκαθιστούσε, είναι δύσκολο νά βρεθής κατάλληλος χαρακτηρισμός...

(Παρατίθεται στό τέλος, σάν παράρτημα τό πλήρες κείμενος του λόγου Μακαρίου, στην νυκτερινή (17-18 Ιουλίου 1974) συνεδρίασι του ΟΗΕ.

Κανελλόπουλος: Τό αιώνιο θύμα...

Ἐδῶ ἡ ὁμιλία τοῦ Μακαρίου (φυλλάδιο)

Ἀπ' αὐτό τό κατάπτυστο γιά κάθε Ἑλληνική συνείδησι κείμενο, φαίνεται καθαρά τό μέγεθος τοῦ μίσους τῆς ἡγεσίας τῆς Κύπρου γιά κάθε τί Ἑλληνικό!

Ἀλλά καί μετά τήν τραγωδία ἀκόμη, ἡ κουτσουρεμένη αὐτή «ἡγεσία» ἔμεινε ἀμετανόητη: Στόν «Ἐλεύθερο Κόσμο» (14.1.77.), δημοσιεύθηκαν τά ἐξῆς:

Στίς 2 Ἰουνίου 1976, δημοσιεύθηκε στήν ἐφημερίδα «Γκάρντιαν» τοῦ Λονδίνου, ἐπιστολή τοῦ συμβούλου Τύπου στό Λονδίνο τῆς Κυπριακῆς Ἀρμοστίας Γ. Λανίτη, σέ ἀπάντησι ἐπιστολῶν Ἑλλήνων, σχετικῶς μέ τήν ἐπέμβασι στήν Κύπρο στήν ὁποία τονίζονται τά ἐξῆς: «Θά ἦτο δι' ἡμᾶς εὐπρόσδεκτος οἰαδήποτε ἐπέμβασις, ἡ ὁποία θά μᾶς ἐγλύτωνε ἀπό τήν μισητὴν χούνταν καί τό ἀνδρεϊκέλον της εἰς Κύπρον, Ν. Σαμψών. Ὁ κ. Ἐτζεβίτ, ἔχασε μίαν μοναδικήν εὐκαιρίαν. Ἐάν εἶχε πραγματοποιήσει ἓνα εἰρηνευτικόν ἐγχείρημα, ὅπως τό εἶχε δηλώσει... θά ἠδύνατο νά διεκδίκησιν τόν τίτλον τοῦ σωτῆρος τῆς Κύπρου».

Στίς 15 Ἰουλίου 1974 πάντως, ὁ κύβος τῆς Εἰαρμένης ἀποτελέσμα 20 χρόνων ἀβελτηρίας, δημαγωγίας, πρακτορισμοῦ, προδοσίας, φιλοδοξίας καί ἀνικανότητος χωρίς καμμία τιμωρία εἶχε ριφθῇ... Ἀνύποπτοι γιά ὅλα τά παιγνίδια πού παίζονταν στή πλάτη τους, οἱ ἀφελεῖς ἀλλά ἡρωϊκοὶ Ἕλληνες Ἀξιωματικοὶ τῆς Κύπρου, ἔκαναν τό πραξικόπημα πού τοὺς διέταξε ἡ Ἀθήνα. Πίστευαν ὅτι θά ἐπιτύχαιναν ἀμέσως. Δέν ἤξεραν, ὅτι ἐφ' ὅσον ἄλλοι εἶχαν προσεκτικὰ προετοιμάσει τήν ἐξέλιξι αὐτή, θά εἶχαν πάρει καί τά ἀπαραίτητα μέτρα γιά ν' ἀποτύχουν!

Ὁ «Θιάσος»...

Δέν εἶναι γνωστό πῶς ἀκριβῶς διέφυγε ὁ Μακάριος... Ὑπάρχουν πολλές ἐκδόσεις, ἡ μία πιό μυθιστορηματικὴ καί πιό «ῥωαιοποιημένη» ἀπὸ τήν ἄλλη! Τό πιθανώτερο εἶναι, πῶς οἱ πραγματικοὶ συνομῶτες – ξένοι καί ἰδίως οἱ ἐκεῖ τοποτηρηταὶ Ἑλλῆνες! πού μέ κανένα τρόπο δέν ἤθελαν νά χάσουν τόν Μακάριο ἀφ' ἑνός καί ἀφ' ἑτέρου ἤθελαν νά ἀποτύχη τό σχέδιον Κίσسينγκερ ὡς πρὸς τήν «Νατοποίηση» τῆς Κύπρου, ἀπειλῆς γιά τίς βάσεις καί γιά τήν ἐκεῖ ἐπιρροή τους! – «χρονομέτρησαν» τήν σωτηρία τοῦ προστατευομένου τους, ὥστε ν' ἀποτύχη τό ἐγχείρημα στό βασικώτερό του σημεῖο καί νά ἐπέλθουν οἱ ἀναπόφευκτες συνέπειες. Ἡ ἐκδοσις τῆς «ἀπαγωγῆς» τοῦ Μακαρίου ἀπὸ ομάδα κομμάντος μέ ἑλληνικὲς στολές, ἡ στολὴ τῆς ΕΟΚΑ Β', εἶναι ἡ πιθανότερη μέσα στήν σύγχισι τῶν ἐπιχειρήσεων κατὰ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ μεγάρου. Τό βέβαιον εἶναι, ὅτι χρησιμοποιήθηκε ἀγγλικὸ ἐλικόπτερο γιά τήν μεταφορά του στήν Πάφο, πρᾶγμα ποὶ ἐπιβεβαιώνει ἀπόλυτα τήν ἀγγλικὴ ἀνάμιξι!

Μέ τόν Μακάριο ἀσφαλῆ, ἡ «νομιμότης» ἐξακολουθοῦσε νά ὑπάρχει καί οἱ ὁπαδοὶ του νά ἔχουν ἡγεσία. Ἀπὸ τήν στιγμή ἐκείνη, τό

πραξικόπημα και οι υπεύθυνοι του ήσαν οι «παράνομοι», ανοίγοντας έτσι το δρόμο για τις γνωστές εξελίξεις, τόσο στην Ελλάδα, όσο και στην Κύπρο:

Ένας ένας και μέ «χρονόμετρο», τα μέλη του «Θιάσου Σκιών» έβγαιναν ή έμπαιναν από την Σκιά και στην Σκιά...

Στην Αθήνα, η σύγχυση ήταν μεγάλη. Όχι για όλους όμως! Ένώ ο «Αόρατος Δικτάτωρ», καταλαβαίνοντας επιτέλους – πολύ αργά! – τον έμπαιγμό του και την καταστροφή, προσπαθούσε να λάβη τα απαραίτητα πλέον πολεμικά μέτρα, ένας ένας, τα «στηρίγματά του» αποτραβιόντουσαν, ή άρχιζαν να παίζουν κάποιο προδιαγεγραμμένο ρόλο...

Αλλά και στο εξωτερικό συνέβαιναν περίεργα πράγματα, πού μέχρι σήμερα δεν έχουν ξεκαθαρίσει καθόλου και... εύλόγω! Ξεκινώντας από μερικά εξακριβωμένα γεγονότα πλέον, έναπόκειται στο καθένα να βγάλει τα συμπεράσματά του:

α) Από αγγλικές εφημερίδες των ημερών εκείνων, ξέρουμε πως ο πρωθυπουργός της Τουρκίας Έτσεβίτ έκαμε ένα γρήγορο ταξίδι στο Λονδίνο, πράγμα πού φωτίζει πάλι τον Αγγλικό ρόλο στην υπόθεση. Γιατί για κάποιο άλλο λόγο θά μπορούσε, σέ τόσο κρίσιμες για τα συμφέροντα της χώρας του στιγμές, να λείψει ο πρωθυπουργός, εκτός από την ανάγκη να «διακανονίση» τα θέματα μέτην συνεγγυήτρια δύναμη;

β) Από αγγλικές εφημερίδες, ξέρουμε πως την ίδια ακριβώς περίοδο – τί παράξενη σύμπτωσης! – έφθασε στο Λονδίνο, για ένα «σταθμό ταξιδίου» και ο έβραιοαμερικανός Κίσιινγκερ!

γ) Από τις ίδιες πηγές πάντα, μαθαίνουμε ότι και οι δύο αυτοί κύριοι συναντήθηκαν πολλές φορές και επί ώρες, αρχικά μέ τον πρωθυπουργό Ούίλσον και «μερικούς κυρίους της σκιάς» της Αγγλίας, ύστερα μόνοι τους...

δ) Μαθαίνουμε επίσης ότι κάποιο βράδι των ημερών εκείνων και για όλη την νύχτα, ως τό πρωί, κανένας δημοσιογράφος – παρ' όλο τό κυνηγητό – δεν μπόρεσε να έντοπίση πουθενά, ούτε τον Κίσιινγκερ, ούτε τον Έτσεβίτ, ενώ και οι δύο έμφανίζονται αργά τό επόμενο μεσημέρι σέ στιγμές... φιλικών αποχαιρετισμών, μέ έκδηλη την χαρά του Έτσεβίτ!

ε) Αργότερα, στις 21 Ιουλίου, μετά την απόβασι των Τούρκων, ο Κίσιινγκερ έμφανίζεται στους δημοσιογράφους της Ούάσιγκτων και λέει ότι έχω λόγους να πιστεύω ότι μία κυβερνητική μεταβολή βρίσκεται έν εξέλιξει στην Αθήνα! Κι αυτό δύο μέρες ένωρίτερα από την απότομη και... «άπρόβλεπτη» μεταβολή! Πού και πως τό ήξερε πριν;

Πολλά κυκλοφορούν σάν συμπεράσματα και μερικοί τά γράφουν κιόλας, χωρίς να διαψευστούν ούτε να διωχθούν, στηριζόμενοι και σέ άνεξακριβωτες πληροφορίες, πού, αν άληθεύουν, χαρακτηρίζουν ένα άδίκημα κεφαλαϊώδες: Έσχάτη Προδοσία!

Πράγματι, στο άθηναϊκό περιοδικό «Νέοι Άνθρωποι» (άριθ. φύλ. 35-36, σελ. 38) δημοσιεύθηκαν τά εξής άπίστευτα:

«Θά πρέπει να τεθί τέρμα μέ μία έπιστολή άνακοίνωσι στις

Άνδρουτσόπουλος

Έξαφανίσθηκε . όπως έμφανίσθηκε

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Αβέρωφ:

Επιστολογράφος, γεφυροποιός και... αριθμομηχανών;

διαδόσεις, πώς πριν από την μεταπολίτευση του 'Ιουλίου, ο κ. Καραμανλής, κάπου έξω από τό Παρίσι, είχε κρυφές συναντήσεις τόσο με τον Κίσινγκερ, όσο και με τον Έτσεβίτ. Τέτοιες διαδόσεις - ψίθυροι, βλάπτουν την υπόθεση του Έθνους»...

Δέν είναι δυνατόν να πιστέψει κανένας Έλληνας, ότι μπορεί τέτοια ανήκουστη υπόθεσις να είναι αληθινή! Τό γεγονός όμως παραμένει ότι:

α) Τό περιοδικό περιμένει ακόμη την διάψευσι ή την δίωξί του!

β) 'Η σιωπή για τον «φάκελλο Κύπρος» εξακολουθεῖ!

γ) Οί διαδόσεις για ὕπαρξι μαγνητοταινιών ἐγράφησαν και στον τύπο, χωρίς ποτέ να διαψευσθοῦν, οὔτε να διωχθοῦν οί ἐφημερίδες πού τό ἀνέφεραν, μέ πρωτοσέλιδους τίτλους!

δ) Κατά τίς τρομερές στιγμές ἐκεῖνες, ὁ αὐτοεξόριστος τῶν Παρισίων, σύμφωνα μέ τήν «Ἀκρόπολι» (11.12.76, σελ. 5, σήλη 1):

«... μέ δηλώσεις του ἀπό τό Παρίσι, τόν 'Ιούλιο τοῦ 1974, ἀπευθύνθηκε εὐθέως στήν Ἑνοπλῆς Δυνάμεις καλώντας τῆς ν' ἀποπέμψουν τοὺς δικτάτορες»...

ε) Ὑπάρχει ἡ ὁμολογία τῆς ἰδίας ἐφημερίδος γιά τίς... φάσεις σχεδίου λύσεως πού ἀπέτυχε τό Νοέμβριο τοῦ 1967 καί πού ἐπρόκειτο νά πραγματοποιηθῇ (ή... λύσις!) τόν 'Ιούλιο τοῦ 1974...

... Καί ἀνατριχιάζει κάθε Έλληνας!

Τά «Παράδοξα»!!!

Ἀλλά κι ἐδῶ γίνονταν πολλά «παράδοξα» γεγονότα:

Στίς 20 'Ιουλίου, οί Τουῦρκοι ἀποβιβάζονται σχεδόν ἀνενόχλητοι στήν Κυρήνεια!

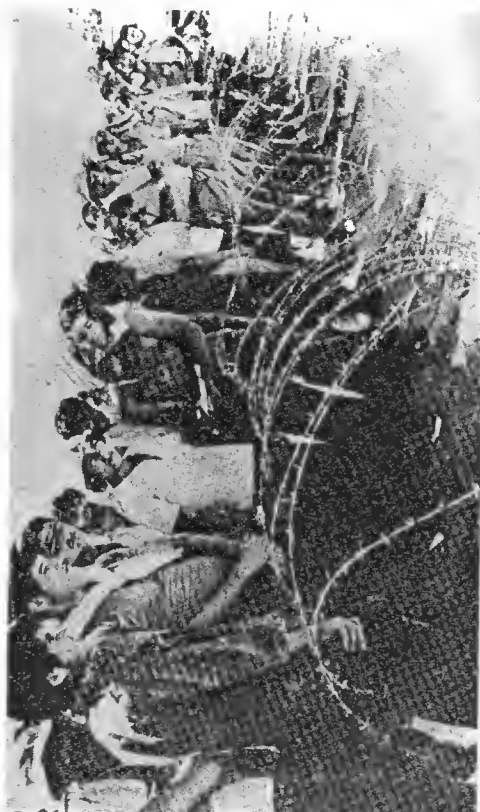
Τό παράδοξο εἶναι, ὅτι μόρεσαν νά διαπλεύσουν τά 50 μίλλια ἀνενόχλητοι καί ὅτι μέ τίς ραδιοεπικοινωνίες τῶν φυλακίων τῶν Ἑλλήνων, δόθηκαν ἀγωνιώδεις ἀναφορές, γιά τήν προσέγγισι τῆς τουρκικῆς νηοπομπῆς, πρὸς στήν Ἀθήνα... χωρίς καμμιάν ἀντίδρασι!

Τό παράδοξο εἶναι, ὅτι στό στενὸ περιπολοῦσαν ὑποθρύχια ἑλληνικά, πού ἄφησαν τήν νηοπομπή ἀνενόχλητη!

Τό παράδοξο εἶναι ὅτι ἀνοικτά τῆς Κύπρου (ἀνατολικά) περιπολοῦσαν καί... ἰσραηλινὰ πολεμικά πλοῖα μεταδόσεων (ἡλεκτρονικῶν)!

Τό παράδοξο εἶναι, ὅτι στήν Ἀθήνα, ξαφνικά καί μυστηριωδῶς, ἡ διαταγή μερικῆς ἐπιστρατεύσεως μετατρέπεται σέ διαταγή γενικῆς ἐπιστρατεύσεως, τελείως ἀχρηστῆς καί παράλογης, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀδύνατο νά γίνη γενικὴ ἐπιστράτευσις σέ μία ἢ δύο ἡμέρες, ἀλλά μόνο κλιμακωτά... Τό ἀποτέλεσμα εἶναι τό μέ πολύ ὑποπτη προθυμία διαδοθέν παντοῦ «χάος»!

Τό παράδοξο εἶναι ἡ διάδοσις (ἀπό ποιούς καί γιατί;) ὅτι... δέν ὑπάρχουν ὅπλα στά κιβώτια, ἀλλά πέτρες, χωρίς ποτέ κανεῖς καί πουθενά οὔτε νά τά ἰδῇ, ἀλλά οὔτε καί νά διωχθοῦν οί «ὑπεύθυνοι» ('Εκτός ἂν «κάποιοι» ἔβαλαν πράγματι μερικά ψεύτικα κιβώτια μέ

Τούρκοι αἰχμάλωτοι:

πέτρες στις αποθήκες καί... υπέδειξαν να ανοιχθούν αυτά πρώτα!

Τό παράδοξο είναι ότι τό έγγραφο της έπιστρατεύσεως ποτέ δέν δημοσιεύθηκε, ούτε έμφανίσθηκε πουθενά αυτούσιο, ώστε να φανή ποιού την υπογραφή φέρει... Κανονικά πρέπει να φέρη την υπογραφή του τότε 'Αρχηγού των 'Ενόπλων Δυνάμεων. 'Αλλά την φέρει; Καί αν την φέρει, πώς καί μέ ποιά διαταγή μετέτρεψε την μερική έπιστράτευσι σε γενική; Καί γιατί; Καί αν δέν την φέρει, πώς έγινε έκτελεστή; Καί γιατί;

Τό παράδοξο είναι, ότι, από την 20η 'Ιουλίου καί μετά, ή «κυβέρνησις των παραγγελιοδόχων»... εξαφανίζεται! Δέν υπάρχει τέτοιο προηγούμενο στην 'Ιστορία, ποτέ καί πουθενά! Καί, τί περίεργο, κανείς απ' αυτούς δέν δώκεται ούτε ένοχλείται ποτέ!

Τό παράδοξο είναι, ότι ό «ύποχρεωτικός μεσολαθητής» όμόφυλος του Κίσιινγκερ, Σίσκο, έρχεται ως διά μαγείας στην 'Αθήνα καί διαπραγματεύεται μέ... τόν 'Αρχηγό του Ναυτικού καί μέ κανέναν άλλο!

Τό παράδοξο είναι, ότι ό «διαπραγματευτής» αυτός, είναι καί ό έπικεφαλής των... κοιμωμένων ύποβρυχίων καί των άλλων μονάδων του Ναυτικού...

Τό παράδοξο είναι ότι ένώ, στις 22 'Ιουλίου, μετά από σύσκεψι της ήγεσίας των ενόπλων δυνάμεων, δίνεται ή διαταγή δράσεως, ή διαταγή... δέν έκτελείται! 'Αντίθετα, τά ύποβρύχια έπιστρέφουν, μέ διαταγή του 'Αρχηγού του Ναυτικού.

Τό παράδοξο είναι ότι έκτοτε, ό ναύαρχος έμεινε ανενόχλητος καί την μόνη φορά πού ένοχλήθηκε (π.χ. μέ την μήνυσι της «'Ξοτίας» έναντίον του) έπενέβη ανοικτά ό... ύπουργός Δικαιοσύνης καί κατέσχε τά στοιχεία της δίκης!

Τό παράδοξο είναι, ότι ό τότε άρχηγός της ΚΥΠ, «πληροφορεί» την 'Αθήνα ότι «οί Βούλγαροι συγκεντρώνουν στρατεύματα».

'Η λογική όμως λέει ότι οί Βούλγαροι καί οί Ρώσοι δέν θά πρέπει να έβλεπαν μέ κακό μάτι την σύγκρουσι δύο μελών του ΝΑΤΟ, από την όποια, όποσδήποτε, μόνο κέρδη θά μπορούσαν ν' αποκομίσουν! Καί ή «συγκέντρωσις Βουλγαρικών στρατευμάτων» θά αποτελούσε έμπόδιο σε τέτοια σύγκρουσι!

Στην «'Ελευθεροτυπία» (26.6-29.6.1978) δημοσιεύθηκαν οί καταθέσεις άξιωματικών πού ήσαν στην Κύπρο καί στό Λονδίνο, από τίς όποιες συνάγεται σαφώς, ότι την «πληροφορία» αυτή, την έδωσαν οί 'Αγγλοι (!) καί την διεύψεσαν μετά από 20 μέρες, όταν τό κακό είχε γίνει. 'Οτι αυτοί οί άξιωματικοί είχαν διαψεύσει άπο την πρώτη στιγμή την πληροφορία, χωρίς όμως να γίνουν άκουστοί! Γιατί; Μήπως γιατί δέν έπρεπε να γίνουν; Τό συμπέρασμα είναι ότι σαφώς ή «πληροφορία» δόθηκε από τούς 'Αγγλους γιά να άποτραπή ή στρατιωτική δράσις μας στον 'Εβρο καί έτσι να έπιτύχη τό σχέδιο της ελληνικής ήττας.

Τήν εξακρίβωσε την πληροφορία ό κ. άρχηγός; Καί αν είχε τόσο «άκριβεις» πληροφορίες, γιατί καί πώς δέν έμαθε γιά την έπιβίβασι των Τούρκων στα πλοία καί τόν άπόπλου της νηοπομπής; Καί αν δέν την έμαθε, πώς καί γιατί παρέμεινε στον Στρατό - καί... προήχθη! μετά την μεταπολίτευση, ένώ «άλλοι» έφυγαν; Καί αν την έμαθε, γιατί δέν την άνεκοίνωσε; Καί αν την

άνεκοίνωσε, σέ ποιόν; Καί πῶς καί γιατί δέν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν;...

Τό παράδοξο εἶναι, ὅτι ἐνῶ ἡ διαταγή δράσεως τῆς 22ας Ἰουλίου δέν ἐκτελεῖται, καμμιά εὐθύνη δέν ζητεῖται ἀπό κανένα καί πατέ! Ἀνυπακοή σέ τέτοιες διαταγές, πῶς χαρακτηρίζεται καί ἀπό τήν Λογική καί ἀπό τοὺς Κανονισμοὺς τοῦ Στρατοῦ; Καί πῶς, δύο ἀπ' αὐτοὺς πού λογικά παρήκουσαν σπὴν ζωτική γιὰ τὰ ἔθνικα συμφέροντα διαταγή δράσεως, παρέμειναν στὸν Στρατό; Καί... προήχθησαν κι αὐτοί;

Τό παράδοξο εἶναι ὅτι τὸ ἀγγλικό ἀεροπλανοφόρο «Ἑρμῆς» βρίσκεται, στίς 20 Ἰουλίου, ἀγκυροβολημένο ἔξω ἀπὸ τὴν Κυρήνεια καὶ ὄχι μόνο δέν ἐπεμβαίνει (ὅπως ἔχει τὴν ὑποχρέωσι ἀπὸ τὶς Συμφωνίες τῆς Ζυρίχης, ὡς σκάφος ἐγγυητρίας τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Κύπρου Δυνάμεως), ἀλλὰ, ἀντίθετα, τὰ τουρκικά ἐλικόπτερα ἀποβάσεως ἀλεξιπυρρῶν γεμίζουν ἀνδρες, ὑλικό καὶ καύσιμα, πάνω σ' αὐτό!!

Ὅλα αὐτὰ τὰ παράδοξα, εἶναι κυριαρχικῶς ἀνεξήγητα, γιὰ ὅποιον προσπαθεῖ νὰ δώσῃ ἀπαντήσεις μέ κριτήρια ἀπλᾶ, πατριωτικά, ἔθνικα, λογικά...

Ἀντίθετα, ἐξηγῶνται εὐκόλα καὶ συνδέονται λογικώτατα, ἀν τεθοῦν ὑπὸ τὸ φῶς μιᾶς ἀπίστευτης ἐκ πρώτης ὄψεως, ἀλλὰ, δυστυχῶς, ἀπὸ τὰ γεγονότα καὶ τὰ παράδοξα ὑπαγορευομένης Ὑποψίας...

Στὴν «Ἐλευθεροτυπία» τῶν ἰδίων ἡμερομηνιῶν (26-29.6.-1978) καταγγέλλονται ὀνομαστικῶς στρατηγοὶ καὶ ναύαρχος καί... κανένας τούς δέν ἐνοχλεῖται, πλὴν μιᾶς χλιαρῶς καὶ φοβισμένης «διαψεύσεως» ἐνός ἀπ' αὐτούς!

Στὴν «Ἀπογευματινὴ» (10.6.78) καταγγέλλει τὴν ἀδράνεια τοῦ Στόλου κατὰ τὶς κρίσιμες στιγμές καὶ λέει ὅτι μέ τὴν ὑπεροπλία τῶν 4 νεοτεύκτων ὑποβρυχίων καὶ τῶν 5 πυραυλακάτων, ἦταν σέ θέσι νὰ καταστρέψῃ μέσα σέ λίγα λεπτά τὴν τουρκικὴ νηοπομπή! Σιωπὴ καὶ γι' αὐτά...

Ἀλλὰ τὰ παράδοξα, δυστυχῶς, δέν σταματοῦν ἐδῶ. Ἐπεκτείνονται καὶ στίς ἴδιες τὶς στιγμές τῆς μεταπολιτεύσεως...

Γιατί εἶναι παράδοξη ὁλόκληρη ἡ τραγωδία τῆς 23ης Ἰουλίου. Πῶς ἀλλοιῶς νὰ ἐξηγηθῶν τὰ ἐξῆς:

α) Ὁ «Ἀσράτος Δικτάτωρ», ἐνῶ φέρει ὅλη τὴν εὐθύνη τῆς καταστροφῆς, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὶς προδοσίες (πὺς σὸς κάτω κάτω, ὀφείλονται σπὴν ἀνικανότητα ἢ ἀδυναμία σου νὰ διαλέξῃ συνεργάτες καὶ νὰ ἔχῃ στοιχειώδη πολιτικὴ σκέψι) ξαφνικά, ἀντὶ νὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐπανορθώσῃ τὰ σφάλματά του, ἀγωνιζόμενος μέ χέρια, πόδια, δόντια, παραιτεῖται καί... φεύγει σὸ σπίτι του! Καὶ αὐτά, ἐνῶ ἔχει ἀκόμη τὴν δύναμί του σχεδὸν ἀκεραία καὶ πιστοὺς παντοῦ! Ποιὸς τὸν ἀνάγκασε, ποιὸς εἶχε τὴν δύναμι νὰ τὸν ἀναγκάσῃ; Κανείς δέν μποροῦσε... Καὶ ἂν λιγασύχῃσε μπροστὰ στὰ βάρη τῶν εὐθυνῶν του, γιατί καὶ πῶς νόμισε ὅτι μποροῦσε νὰ κυβερνήσῃ τὴν Ἑλλάδα; Ποιά «μυστηριώδης» ἐπέμβασις καὶ ποίου, τὸ πέτυχε καὶ γιατί; Γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ συνομωσία; Εἶναι ἡ μόνη λογικὴ ἐξήγησις ἐφ' ὅσον σπὴν θλιβερὴ συνέντευξί του, ὁ «Πρόεδρος τῆς 25ης Νοεμβρίου» εἶπε ὅτι «ὅλους μποροῦσε νὰ μᾶς δέσῃ»!

β) Ἡ σύσκεψις τῶν πολιτικῶν, πού κάλεσε ὁ «Πρόεδρος» στίς 23 Ἰουλίου κατέληξε – ἂν δέν ἦταν ἤδη ἀπό τήν ἀρχή – σέ φάρσα! Πῶς ἐξηγεῖται τό ὅτι στήν «διακοπή» στίς 2 μ.μ., ἐπίσημος πρωθυπουργός, ἀποδεκτός ἀπό ὅλους πλὴν δὺς (Ἀβέρωφ, Μαῦρος), ἦταν ὁ Παναγιώτης Κανελλόπουλος καί στίς 7 μ.μ. ἦταν... τίποτα;

Ἐξηγεῖται, ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ Μαῦρος κέρδισε χρόνο, προφασιζόμενος τήν ἀνάγκη νά... συμβουλευθῇ τοὺς φίλους του, ἀναβάλλονται ἔτσι τόν ὀριστικό διορισμό τοῦ Κανελλόπουλου...

... Ἄν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι στίς ἀναφερθεῖσες ἀπό τόν τύπο (χωρίς διάψευσι ἢ διῶξι) διαδόσεις γιά «μαγνητοταινίες», στά χέρια τοῦ Ἰωαννίδη, γίνεται λόγος γιά περίεργες τηλεφωνικές συνδιαλέξεις τῶν ἐνδιαφερομένων μέ τό ἐξωτερικό... Ποῦ εἶναι καί γιατί κρύβονται;

... Ἄν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι στήν συνέντευξι τοῦ τότε «Προέδρου» ἀποκαλύφθηκε, πῶς ἡ ἀναβολή ἐγινε μέ ἐπιμονή τοῦ Μαύρου καί ὅτι κάποιος ἄλλος παρέμεινε καί τόν... ἔπεισε νά καλέσῃ τόν Καραμανλῆ στό τηλέφωνο, τόν ἀριθμό τοῦ ὁποῖου... ὅπως τυχαίως, εἶχε στήν τσέπη του!

... Ἄν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ Κανελλόπουλος δέν εἶχε συμμετάσχει σέ καμμιά ἀπολύτως ἀπό ὅλες τίς περίεργες διαβουλεύσεις καί συνεννοήσεις, τόσο τοῦ 1967, ὅσο καί τοῦ 1974 καί, συνεπῶς, ἦταν ἀδέσμευτος, ἄρα... ἀκατάλληλος γιά τόν ρόλο πού ἔπρεπε νά παίξῃ ὁ νέος πρωθυπουργός, πού ἦταν – ὅπως ἐκ τῶν ὑστέρων ἀποδεικνύεται – ρόλος «Εἰρήνης πάση θυσίᾳ ἐθνικῆς»!

... Ἄν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ ἐφημερίδες, πάλι, ἔγραψαν ὅτι ὁ Κανελλόπουλος εἶχε δώσει ἐντολές κηρύξεως πολέμου πού ἀσφαλῶς, ἦταν τό μόνον πού δέν ἤθελαν οὔτε οἱ συνσώτες, οὔτε προπάντων οἱ ξένοι πατρωνές τους, γιατί θά ξήλωνε ὅλη τήν ὑπόθεσι, ὡς πρὸς τίς προσωπικές τους φιλοδοξίες ἀφ' ἐνός, τίς ἐπιδιώξεις τοῦ Κίσεινγκερ καί τῶν Ἀγγλων ἀφ' ἑτέρου!

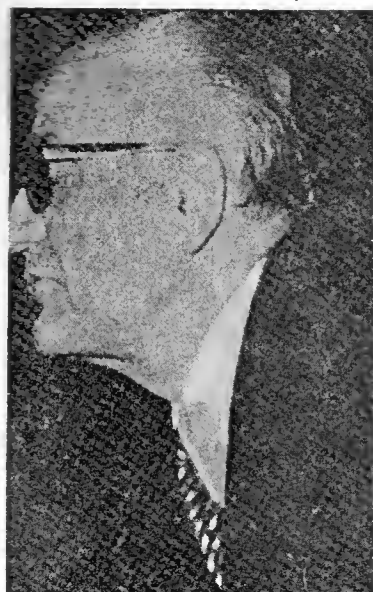
Ὅλα αὐτά τὰ «παράδοξα» ἐξηγοῦνται μόνον ἂν παραδεχθῇ κανεῖς τό ἀπίστευτο, τό βδελυρό, τό ἀπελπιστικό γιά τήν φύσι μας, σάν Ἕλληνες, συμπέρασμα.

ΟΤΙ Η ΚΥΠΡΟΣ ΧΑΘΗΚΕ ΓΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΞΕΝΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΠΟΥ ΚΑΛΥΦΘΗΚΑΝ ΜΕ ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ ΑΗΔΙΑΣΤΙΚΟΥΣ ΜΑΝΔΥΕΣ ΨΕΥΔΟΥΣ ΚΑΙ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑΣ...

Ἡ Χαριστική βολή...

Στίς 24 Ἰουλίου 1974, πρώτη μέρα τῆς «Νέας Δημοκρατίας», πού τόσο... προφητικά (;) εἶχε περιγράψει ὁ καπετάν Γιώτης σύντροφος Φλωράκης (καί μέ λεπτομέρειες μάλιστα) στό 9ο συνέδριο τοῦ ΚΚΕ, τό Μάρτιο τοῦ 1974 στήν Ἀν. Γερμανία, ἡ πρώτη αὐτῇ μέρα τῆς «ἐλευθερίας», ἐσήμανε καί τήν τελευταία μέρα ἐλευθερίας γιά τό 40% τῆς μαρτυρικῆς Κύπρου...

Μαῦρος: Πῆρε ἀμπάριζα καί... τᾶσπασε;

Πράγματι, στίς 24 Ἰουλίου, οἱ Τούρκοι δὲν εἶχαν κατορθώσει ἀκόμη νά πάρουν καμμιά βασική περιοχή καί, μέ τεράστιες ἀπώλειες ἀπέναντι σέ ἀπροσανατόλιστους καί χωρίς κέντρο λήψεως ἀποφάσεως, ἐλαχίστους γενναίους Ἕλληνες ἀξιωματικούς καί στρατιῶτες, δὲν κατεῖχαν παρά 5% ἐρημικοῦ κυπριακοῦ ἐδάφους.

Ἡ τραγική καί ἀπίστευτη συνέχεια, εἶναι πολύ γνωστή γιά νά ἀφηγηθῇ! Ἐνα μήνα ἀργότερα, στίς 25 Αὐγούστου ὑπό «Δημοκρατική Κυβέρνησι Ἐθνικῆς Ἐνότητος (ὦ, εὐφημισμός!) οἱ Τούρκοι, παραβιάζοντας συμφωνίες ἐκεχειρίες, ἀνακωχές καί... «ἐπίσημες διαπραγματεύσεις τῆς Γενεύης», εἶχαν καταλάβει τό 40% τῆς Κύπρου, χωρίς καμμιά ἐλληνική ἀντίδρασι (ἐκτός ἀπό... λόγια!)

ΓΙΑΤΙ;

Ἄν περιορισθοῦμε, στό σημεῖο αὐτό, ν' ἀναφέρωμε μόνον μερικά γεγονότα, ἐξοργιστικά καί – ἀλλοίμονο – ἀληθινά, πού δημοσιεύθηκαν στὸν τύπο (στά ψιλὰ ἢ στά σχόλια) χωρίς καμμιά διάψευση, ἀπάντησι, ἢ ἔστω καί ἐνδειξι ἐνοχλήσεως κᾶν... (᾿Ω βουβαλοδερμιάσις, προοίμιον τοῦ καρκινικοῦ θανάτου!).

α) Ἀπὸ τὸν «Ἐλεύθερο Κόσμο» (14.1.1977):

Κατὰ τὴν δίκην διὰ τὰ γεγονότα τοῦ Πολυτεχνείου, ὁ συνήγορος κ. Ἀλφαντάκης ἐρώτησε τὸν κ. Μαῦρο: «Εἶναι ἀληθές ὅτι εἰς τὴν συνέντευξίν σας πρὸς τὴν ἀγγλικὴν τηλεόρασιν τὴν 18ην Ἰουλίου ἐζητήσατε ἐπέμβασιν τῶν ἐγγυητριῶν δυνάμεων εἰς τὴν Κύπρον; Ὁ κ. Μαῦρος ἀπήντησεν: «Ὅταν ἀνετράπη ὁ Μακάριος, ὧφειλαν νά ἐπέμβουν αἱ ἐγγυήτρια δυνάμεις διὰ νά ἀποκαταστήσουν τὴν τάξιν καί τὴν νομιμότητα».

Δηλαδή, ὅπως καί γιά τὸν Λανίτη τῆς Κύπρου, γιά τὸν Μαῦρο ἔπρεπε νά ἐπέμβουν οἱ ...ἐγγυήτριες δυνάμεις!... Ἀλλὰ ἐφ' ὅσον σύμφωνα μέ τοὺς ἰσχυρισμούς τοῦ ἰδίου τοῦ πρωθυπουργοῦ «Ἡ Κύπρος εἶναι πολὺ μακριὰ γιά νά ὑποστηριχθῇ στρατιωτικῶς», τό ἀβίαστο συμπέρασμα τῶν λόγων τοῦ Μαῦρου εἶναι ὅτι... ἔκαμε ἔκκλησι στίς ἄλλες δύο, δηλαδή καί στήν... Τουρκία!

Καί ὁ Μαῦρος αὐτός ἦταν ὁ... διαπραγματευτὴς στὴν Γενεύη!

Καί ἀπὸ τὸν Μαῦρο αὐτόν, περίμενε ἡ Ἑλλάς... διπλωματικὴ ἐπιτυχία!

Καί τὸν Μαῦρο αὐτόν, ὑποδέχθηκαν... διθύραμβοι τύπου καί «Ἑλλήνων», στὸν ντροπιασμένο γυρισμὸ ἀπὸ τὴν ταπείνωσι τῆς Γενεύης!

Νά ἀηδιάζη κανεὶς τὴν Φυλὴ του ὅπως τὴν κατήντησαν!

β) Ἀπὸ τὴν «Ἐστία» (10.12.76) γιά τὴν Ἀγγλία:

Τό θέρος 1974 παρέσχον πᾶσαν βοήθειαν εἰς τοὺς Τούρκους εἰσβολεῖς καί ἡρνήθησαν νά ὑλοποιήσουν, μετὰ τῆς Ἑλλάδος, τό δικαίωμα καί τὴν ὑποχρέωσιν πού εἶχον δυνάμει τῶν Συνθηκῶν, νά προστατεύσουν τὴν Κρυπριακὴν ἀνεξαρτησίαν. Μάλιστα δέ, ἀνέλαβον θαλασσίας περιπολίας καί ἀπὸ ἀέρος ἀναγνωρίσεις, ἵνα μὴ δονηθῇ ἡ Ἑλλάς νά ἀποστείλῃ οἰανδήποτε βοήθειαν

πρός την σφαγιαζόμενη Κύπρον, όταν δέ τās πρώτας πρωινάς ὥρας τῆς μοιραίας 22ας Ἰουλίου 1974 μερικά Ἑλληνικά μεταγωγικά μετέφεραν μίαν μοῖραν καταδρομέων εἰς Λευκωσίαν δραματικές περιστάσεις, οἱ Ἄγγλοι προειδοποίησαν τὴν Ἑλλάδα, ὅτι εἰς τό μέλλον θά κατέρριπτον οἰονδήποτε ἀεροπλάνον θά ἐπεχείρει νά προσγειωθῇ ἐπὶ Κυπριακοῦ ἐδάφους. Εἶναι, βεβαίως, περιττόν νά λεχθῇ ὅτι κατὰ τὴν ἰδίαν ὥραν Τουρκικά μαχητικά παντός τύπου μέ ἀπόλυτον ἀνεσιν παράδιδον τὴν μαρτυρικήν Κυπριακὴν γῆν εἰς τόν ἀφανισμόν!

Δέν χρειάζονται σχόλια...

γ) Ἀπό τοὺς «Νέους Ἀνθρώπους» (Ἰανουαρίου 1977):

Εἰς τās 14 Αὐγούστου 1974 καί μετὰ τὴν συμφωνίαν τῆς Γενεύης, μεταξύ Ἑλλάδος καί Τουρκίας, διὰ τὴν κατάπαυσιν τοῦ πυρός εἰς τὴν Κύπρον (ὑπουργός Ἐξωτερικῶν τότε ὁ κ. Γ. Μαῦρος καί τῆς Τουρκίας ὁ κ. Τσαγλαγιανγκίλ), οἱ Τοῦρκοι, παραβαίνοντες αὐτὴν, ἐξαπολύουν τās ὁρδὰς τοῦ Ἀττίλα 2 καί ἀρχίζουν νά καταλαμβάνουν ἀμαχητὶ τὴν Κύπρον.

Τὰ Ἑλληνικά στρατεύματα, διατάσσονται ὑπὸ τῆς «ὑπαρκτῆς» καί νομίμου Κυβερνήσεως Ἐθνικῆς Ἐνότητος, νά ἀναχωρήσουν εἰς Κύπρον διὰ νά ἀντιμετωπίσουν τὴν κατάστασιν.

Ἐκκινεῖ τὴν 15ην Αὐγούστου, ἐκστρατευτικόν σῶμα δυνάμεως 10.000 ἀνδρῶν, πλήρως ἐξοπλισμένον, μέ διαταγὴν νά ἀνακαταλάβῃ τὴν Κύπρον.

Τὸ ἐκστρατευτικόν αὐτό σῶμα δέν φθάνει ποτὲ εἰς τὴν μαρτυρικήν μεγαλόνησον. Διατάσσεται καί σταματᾷ εἰς διάφορα νησιά τοῦ Αἰγαίου καί εἰς τὴν Κρήτην. Εἰς τό σημεῖον αὐτό πρέπει νά προστεθῇ ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐκστρατευτικοῦ σώματος, ἦσαν βέβαιοι ὅτι, μέ ἀπωλείας μεγάλας ἴσως ἓνας εἰς τοὺς δύο θά ἀνεκαταλάβαν τὴν Κύπρον καί θά «πετοῦσαν» εἰς τὴν θάλασσαν τοὺς Τοῦρκους. Καί ἦσαν ὅλοι, πρὸς τιμὴν του, ἀξιωματικοὶ καί ἄνδρες, ἔτοιμα νά ἀποθάνουν.

Ἐρωτᾶται λοιπόν: Ποῖος ἔδωκεν τὴν διαταγὴν νά σταματήσῃ τό ἐκστρατευτικόν σῶμα;

Διατί δέν συνέχισε καί δέν ἐξεπλήρωσε τὴν ἀποστολὴν ποῦ τοῦ εἶχε ἀναθέσει ἡ νόμιμος πλέον Ἑλληνική Κυβέρνησις Ἐθνικῆς Ἐνότητος, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπῆρχε καί ὁ Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν καί ὅχι ὅπως εἰς τὴν Κυβέρνησιν Ἀνδρουτσοπούλου ποῦ εἶχεν καταργηθῇ ἀπὸ τόν κ. Ἀραπάκη;

Μήπως ὁ ἴδιος παράγων ποῦ ματαίωσεν καί τό πολεμικόν σχέδιον τοῦ Ἰωαννίδη;

Μεγάλο καί πολὺ «βαρὺ» ἐρωτηματικόν.

Χρειάζεται δέ ἀπάντησις. Καί διὰ νά ληφθῇ ἡ ἀπάντησις καί νά λεχθῇ ἡ ἀλήθεια, πρέπει νά ΑΝΟΙΞΗ ὁ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

φάκελλος της ΚΥΠΡΟΥ και να αποδοθούν ευθύνη, εκεί που πρέπει να αποδοθούν και προς πάσαν κατεύθυνση.

Χωρίς σχόλια κι αυτό... Και χωρίς ελπίδες να γίνη ή κάθαρσις τοῦ Φακέλλου ἐπισήμως, τουλάχιστον ὅσο ὑπάρχουν οἱ πρωταγωνισταὶ του!

δ) Ὑπό τὴν «Ἑστία» (20.12.76):

«Οὐδεὶς ἐχέφρων πολίτης τῆς χώρας αὐτῆς ἀμφιβάλλει, πλέον ὅτι ἡ κυπριακὴ τραγωδία ἀπετέλεσε τὸ ἀπαίσιον προϊόν μιᾶς μετερνιχείου συναλλαγῆς εἰς τὸ διεθνὲς διπλωματικὸν παρασκηνίον, εἰς τὴν ὁποίαν συνέπραξε καὶ ἡ ἡγεσία τοῦ πολιτικοῦ μας κόσμου, ἀφοῦ τὸ ἀντάλλαγμα ἦτο ἡ κατάλυσις τοῦ στρατιωτικοῦ καθεστώτος...». Κατόπιν ὧν αὐτῶν, καθίσταται εὐλογον, γιατί δέν ἐγένεν ἡ δίκη διὰ τὴν κυπριακὴν τραγωδίαν. Διότι, εἰς αὐτήν, οἱ πρῶτοι οἱ ὅποιοι θά ἔπρεπε νὰ λογοδοτήσουν, εἶναι ὁ Μακάριος καὶ μερικὰ πρόσωπα τῆς ἐλληνικῆς πολιτικῆς, ἐνδεχομένως δὲ καὶ στρατιωτικῆς ἡγεσίας.

Ὅταν τέτοια φοβερά κατηγορητήρια, γράφονται ἀπὸ τὸν ἡμερήσιο καὶ περιοδικό τύπο, χωρὶς καμμία ἀντίδρασι, σημαίνει ὅτι κάποιοι – οἱ κατηγορούμενοι – δέν θέλουν νὰ ἀνακινήσουν τὸ ζήτημα. ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ!

Ὅταν, 3 σχεδὸν χρόνια μετὰ τὴν μεγαλύτερη Ἑθνικὴ Καταστροφὴ – καὶ πού δέν ἐτελείωσε ἀκόμη! ἀπὸ τοῦ 1922, ἔχουν χρησιμοποιηθῇ ὅλα τὰ προσχήματα, ὅλες οἱ δικαιολογίες, ὅλα τὰ νομικά πυροτεχνήματα, γιὰ νὰ μὴν σηκωθῇ οὔτε μιὰ πτυχή τῆς Τραγωδίας (π.χ. περίπτωσις μηνύσεως «Ἑστίας» ἐναντίον Ἀραπάκη, πού ἀπηλλάγη διὰ... βουλευματοῦ. Καὶ στοῦ Ἐφετεῖο βρέθηκε ὁ μάρτυς δημοσιογράφος νὰ λήη καθαρὰ καὶ ξάστερα ὅτι τὴν μαγνητοταινία τῆς συνεντεύξεως Ἀραπάκη, ὑποχρεώθηκε νὰ τὴν παραδῶσι στοῦ... ὑπουργοῦ «Δικαιοσύνης» Στεφανάκη πού τὴν κατέστρεψε, ἐνῶ τοῦ ἀπηγόρευσε νὰ μαρτυρήσῃ! Δηλαδή τὸ ἀνήκουστο φαινόμενο τῆς κυνικῆς ἐπεμβάσεως τοῦ ἰδίου τοῦ ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης στοῦ ἔργου τῆς Δικαιοσύνης, ὁμολογεῖται σὲ δικαστήριον... καὶ κανεὶς οὔτε δικαστῆς, οὔτε ἐφημερίδα, οὔτε πολιτικός, δέν συγκινεῖται!)... Ὅταν τοὺς δακτυλοδεικτούμενους ὡς δῆθεν «μόνους ἐνόχους» τῆς τραγωδίας καὶ φυλακισμένους, χωρὶς ὑπεράσπισιν καὶ δυνατότητα φωνῆς, ἀξιωματικούς, δέν ἔχουν τολμήσει νὰ τοὺς ζητήσουν λογοδοσίαν... Ὅταν οἱ ἀρχές δέν θέλουν νὰ ἀποτίσουν τὸν ὕστατον Φόρον Τιμῆς στοὺς ἀνωνύμους ἥρωες ἀξιωματικούς καὶ ὁπλίτες, πού ἔπρεσαν μπροστὰ στὸν Μογγόλο εἰσβολέα πού... κάπως ἐκλήθη νὰ εἰσβάλλῃ...

... Ὅταν ὅλοι μαζί, στὴν Βουλὴ, συμφωνοῦν ὁ «φάκελλος Κύπρου» νὰ πάη νὰ βρῇ τὰ... ἀρχεῖα τῆς ΕΣΑ...

Ὅταν, ἔκτοτε, πολιτικὴ κατευνασμοῦ καὶ εἰρήνης «πάση θυσίᾳ» ὁδηγεῖ τὴν Ἑλλάδα σπὴ ἀναγνώρισι τῆς διχοτομήσεως, τὴν ἀπεμπόλησιν τῶν δικαιωμάτων της, τὴν ἀναγνώρισι διχοτομήσεως καί... τοῦ Αἰγαίου ἀκόμη...

Όταν, για να υποστηριχθῇ αὐτὴ ἡ «πολιτικὴ», ἡ Κυβέρνησις νομιμοποιεῖ τὴν ἀσυδοσία τοῦ ΚΚΕ καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐξοντώσῃ τοὺς Ἑθνικόφρονες...

... ΤΟΤΕ ΚΑΤΙ ΣΑΠΙΟ – ΒΑΘΕΙΑ ΣΑΠΙΟ – ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ!

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Οἱ Τούρκοι δὲν πρόκειται πλέον νὰ ἐγκαταλείψουν τὰ κέρδη τοὺς σπὴν Κύπρο. Τουλάχιστον εἰρηνικά...

Γιὰ πολλοὺς Ἕλληνες τῆς Ἑλλάδος, δυστυχῶς, ὁ καλλιεργούμενος ἀπὸ τὰ σημερινὰ πολιτικά κατεστημένα ὕλισμός καὶ ὁ μιμητικός εὐδαιμονισμός, δημιουργεῖ τὴν τάσι νὰ ἐπικρατῇ ὅλο καὶ περισσότερη ἀδιαφορία γιὰ τὸ ἂν ἡ Κύπρος θὰ σωθῇ, ἢ ἂν θὰ γίνῃ Ἑλληνική!

Παρ' ὅλο τὸ γεγονός ὅτι ἡ συμπεριφορὰ τῆς Κυπριακῆς «ἡγεσίας» καὶ τοῦ κυπριακοῦ κατεστημένου, δικαιολογοῦν καὶ αἰτιολογοῦν τὴν ἀντίδρασι αὐτῇ, ὁ τρόπος σκέψεως αὐτὸς εἶναι ὁ μεγαλύτερος Ἑθνικός κίνδυνος...

Γιατί πού ἀρχίζει καὶ πού τελειώνει ἡ σκέψις αὐτή; Ἄν ἀδιαφοροῦμε γιὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κύπρο γιατί νὰ μὴν ἀδιαφοροῦμε καὶ γιὰ τὰ Νησιά τοῦ Αἰγαίου; Μακριὰ εἶναι κι αὐτά! Καὶ γιὰ τὴν Κρήτη; Μακριὰ εἶναι κι αὐτή! Καὶ γιὰ τὴν Θράκη; Τὴν Μακεδονία; Πού θὰ σταματήσῃ ὁ Κατήφορος;

Ἄν σκέπτονταν ἔτσι οἱ παποῦδες μας πού θὰ εἴμαστε, ἂν θὰ εἴμαστε καὶ πῶς; Γιὰ νὰ μποροῦν αὐτοὶ οἱ σημερινοὶ «καλοπερα

Ἡ Κύπρος ἦταν καὶ θὰ εἶναι, ὄχι μόνον Ἑλληνική, ἀλλὰ προπάντων Ἀναγκαία γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ πὴν ἴδια τὴν ὕπαρξιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ! Εἶναι τὸ τελευταῖο ἐκτός ἑλληνικοῦ κράτους προπύργιο τοῦ ἄλλοτε Οἰκουμενικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Εἶναι ἡ πρόσβασις πρὸς τὴν Μ. Ἀνατολή καὶ ὁ φρουρός τοῦ ὑπογαστρίου τῆς Τουρκίας. Εἶναι τὸ ὀνειρεμένο καὶ πλουτοπαραγωγὸ νησί ἀνά τοὺς αἰῶνες...

Τὸ χρειαζόμαστε... Τὸ ἀπαιτεῖ ἡ Ἑλληνικὴ Ἰδέα...

Θὰ τὸ πάρωμε... Ὁχι μὲ εἰρήνη. Δὲν γίνεται πλέον...

Θα τὸ πάρωμε μὲ πόλεμο ἐπιθετικό. Οἱ Νόμοι τῆς Ζούγκλας διέπουν τίς σχέσεις τῶν Λαῶν. Οἱ Νόμοι τῆς Δυνάμεως διέπουν τίς σχέσεις τῶν Κρατῶν. Σ' ἐμᾶς ἐναπόκειται νὰ κλίνουν πρὸς ἐμᾶς. Σ' ἐμᾶς τοὺς Νέους καὶ ἀληθινούς Ἕλληνες, ἀμόλυντους ἀπὸ τὸ σάπιο πολιτικὸ κατεστημένο πού μᾶς κατατρῶγει.

Ἄν δὲν τὸ πάρωμε ἔτσι, μὲ τὸ «ἔτσι θέλω», θὰ πῇ πῶς θὰ θυσιάσωμε γρήγορα καὶ τὰ ὑπόλοιπα! Ὁ δρόμος γιὰ τὸ Αἶγαῖο, περνάει ἀπὸ τὴν Λευκωσία...

Καὶ πῶς νὰ μὴν τελειώσῃ κανεὶς, ὅπως ἄρχισε:

«Ὁ φάκελλος Κύπρος εἶναι τεράστιος. Καὶ βρωμάει ἀφόρητα. Ὅλοι οἱ βόθροι τοῦ Κερατσινίου πρέπει, συγκρινόμενοι μ' αὐτόν, νὰ χαρακτηρισθοῦν... εὐωδιαστὸ λειβάδι! Καὶ ἡ βρῶμα αὐτῇ, δὲν εἶναι μόνον τωρινή. Δὲν ἀφορᾷ μόνον τὸ τελευταῖο – μέχρι στιγμῆς – κεφάλαιο τοῦ δράματος, τὸ 1974. Εἶναι 22

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

χρόνων και ποτέ δεν έγινε καμμία προσπάθεια για να ξεκαθαρισθούν μερικές έστω εύθυνες, με αποτέλεσμα, ή άτιμωρισία εξασφαλίζει την συνεχή και διαιώνισι της έγκληματικής άνευθυνότητας...

ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ΑΛΗΘΕΣ. ΤΑ ΨΕΜΜΑΤΑ ΚΑΤΑΘΑΠΤΟΥΝ ΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ.

(Περικλής Γιαννόπουλος
ΕΚΚΛΗΣΗ ΣΤΟ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ

-Ζούμε σε μία μεγαλειώδη εποχή και εκείνοι που δεν επιθυμούν, παρά την καλοπέρασι, δεν αξίζει να ζούν...-

ΥΓ. Ο «Φάκελλος Κύπρος» θά ανοίξη κάποτε αναγκαστικά. Οί σημερινοί κρατούντες θά προσπαθήσουν να τον πνίξουν, όπως τον επνίξαν ως σήμερα, όπως επνίξαν και τὰ πολύ ἀποκαλυπτικά για τις «ήρωικές δάφνες» του Ἀρχεῖα τῆς ΕΣΑ! Οί διάδοχοί τους, τοῦ ἰδίου συστήματος, θά συνεχίσουν τό «έργο» αὐτό. Ἄν, ὑπὸ κάποια στιγμή ἀφόρητης πιέσεως, ἀποφασίσουν να τοὺς ἀνοίξουν, θά φροντισουν πρὶν – καὶ μὲ κάθε ἀθέμιτο μέσο – να κλείσουν προκαταβολικά τὰ στόματα πολλῶν μαρτύρων, τόσο στὸ ἐσωτερικό (μὲ τὴ δύναμι τοῦ κατεστημένου), ὅσο καὶ στὸ ἐξωτερικό (μὲ τὴν πολιτικὴ σκοπιμότητα)...

Μία «δίκη» ἀπὸ τοὺς πραγματικούς ἐνόχους, θά εἶναι παρωδία δίκης, ὅπως καὶ τόσες ἄλλες σήμερα, χθές, προχθές.

Ἡ Δίκη τῆς Κύπρου πρέπει να γίνη – καὶ θά γίνη – ἀπὸ τό Ἔθνος καὶ ἀπὸ ἐκπροσώπους του, πού καμμία σχέση με τό παρελθόν τῆς προδοσίας καὶ τῆς ἐγκληματικῆς άνευθυνότητος δέν θά πρέπει να ἔχουν.

Μόνον ἔτσι θά λάμψη ἐπιτέλους ἡ Ἀλήθεια. Ἡ Ἐθνικὴ Ἀλήθεια... Ἐκείνη πού, μόνη, μπορεῖ να φέρη τὴν Ἀναγέννησι καὶ τὸν Νέο Δρόμο.

Καὶ τότε, αὐτὰ τὰ λίγα πού ἀναφέρθηκαν ἐδῶ, θά φανοῦν σάν μικρὴ πρωτοπορεία καὶ σάν μικρὸ καντῆλι μπροστά στὴν Ἐθνικὴ Φλόγα πού θ' ἀνάψῃ καὶ θά φωτίσῃ τὸν Ἑλληνισμό, κατακαίγοντας τὰ γαγγραινιασμένα λείψανα τῆς Ἐθνικῆς Παρακμῆς...

βαία καὶ ἡ κατάστασις πού θά δημιουργηθῇ δέν θά ἐξυπηρετῇ καθόλου, οὔτε τό Ἔθνος, ἀλλὰ οὔτε καὶ τὸν νέο Πρόεδρο, ὁ ὁποῖος, συνταγματικά, ἔχει δικαιοδοσίες πού τοῦ ἀπαγορεύουν τὴν ἀποφυγὴ τῶν εὐθυνῶν καὶ πάλι...

στ) Ἡ Ἀποχώρησις, γιὰ λόγους ὑγείας, ἰδιοσυγκρασίας, «ξένης πιέσεως» κ.λ.π. Ἴσως εἶναι ἡ μόνη ἐφικτή. Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ πολὺ δύσκολη...

Πάντως, ὅποιος κι ἂν εἶναι ὁ δρόμος πού θά ἐπιλεγῇ, εἶναι μᾶλλον πιθανόν ὅτι θά πρέπει να ἐπιλεγῇ γρήγορα. Ὁ Χρόνος φαίνεται να λείπει. Καὶ τό Κράτος να ἐκλείπη...

ΝΑΥΑΡΧΕ ΑΡΑΠΑΚΗ,

Κατηγορηθήκατε κατά τό διάστημα τής 4ετίας από δικηγόρους, από αξιωματικούς, από πολίτες, από δημοσιογράφους, ότι κακώς διατάξατε τήν επιστροφή του Ναυτικού από τήν Κύπρο, ότι περιέργως βρεθήκατε μόνος διαπραγματευτής μέ ξένους άπεσταλμένους γιά τήν καταισχύνη τής Κύπρου, ότι άρνηθήκατε νά έκτελέοετε τίς διαταγές άνωτέρων σας...

Καί δέν άπαντήσατε!...

Κατηγορηθήκατε μέ μήνυοι από έφημερίδα ότι παίξατε οκοτεινό ρόλο τίς στιγμές τής κρίσεως του Ιουλίου 1974...

Καί δέν άπαντήσατε!...

Καί έπιπλέον δεχθήκατε τήν παράνομη και άντιουνταγματική επέμβασι μέλους τής κυβερνήσεως, σάν οανίδα οωτηρίας, χωρίς νά διαμαρτυρηήτε...

Καί δέν μιλήσατε!...

Κατηγορηθήκατε έμμέσως από συνάδελφο σέ άπαστρατεία ναύαρχο, ότι δέν χρησιμοποιήσατε τήν πσιοτική ύπεροπλία τών ύποβρυχιών και τών πυραυλακάτων γιά νά έξοντώοετε τήν άποβατική νηοπομπή τών Τούρκων...

Καί δέν είπατε λέξι!...

Κατηγορηθήκατε ότι είσατε έν γνώσει του διεθνούς έλιγμου πού απέβλεπε στήν καταισχύνη τής Ελλάδος και άκόμη στήν άλλαγή του καθεστώτος...

...ότι παίξατε πρωτεύοντα ρόλο στήν έθνική καταισχύνη...

...ότι, τέλος, έπωφεληθήκατε προσωπικώς στήν έπαγγελματική σας δραστηριότητα τής οήμερον...

Καί δέν άπαντάτε!...

Πέρα από κυβερνητικές έντολές, πού δέν καλύπτουν τήν φρικτή αλήθεια και πού άντίθετα προάγουν τίς χειρότερες ύποψιες, ύπάρχουν οι έννοιες τής ανθρωπίνης άξιοπρεπείας και τής τιμής του Έλληνος Αξιωματικού...

Ουδέποτε Έλληνες Αξιωματικοί κατηγορήθηκαν ως προδόται και έσιώπησαν άδιαφορούντες...

Έκτός αν δέν είχαν καθαρή σουνείδηοι...

Άφοϋ δέν σās έκριναν δικαστάι άδέκαστοι...

Τό Έθνος θά σās κρίνη...

Τό Έθνος τόν έχει κρίνει!

ΣΤΡΑΤΗΓΕ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΕ,

Κατηγορηθήκατε, ότι κατά τήν στιγμή τής κρίσεως του Ιουλίου '74, ως άρχηγός τής Κ.Υ.Π., έδώσατε ψευδείς (ék τών ύστέρων), πληροφορίες ως πρός τήν διάταξιν του Βουλγαρικού Στρατου: ότι δηλαδή ή διάταξις ήταν έπιθετική και ουνοριακή, μέ άποτέλεομα νά δοθι έπιχείρημα οέ δοοις γιά άλλους λόγους απέβλεπαν στήν άδράνεια του Έλληνικού Στρατου στόν Έβρο...

Καί οιωπήσατε!...

Κατηγορηθήκατε, ότι πέοσατε «θύμα» τής άγγλικής ύπηρεοίας πληροφοριών και δέν προχωρήσατε στήν έξακρίβωσι τής πληροφορίας αύτής...

Καί δέν άπαντήσατε!...

Κατηγορηθήκατε, ότι δέν έδώσατε καμία οημαοία στίς άναφορές του στρατιωτικού άκολούθου στό Λονδίνο, πού άνέτρεπε τήν ψευδή άγγλική πληροφορία μέ στοιχεία άδιάσειστα...

Καί δέν άπαντήσατε!...

Κατηγορηθήκατε, ότι δέν είσατε έν γνώσει - ή ότι είσατε και δέν έδώσατε σημαοία - στίς έτοιμαοίες τών Τούρκων στούς λιμένες έκκινήσεως

της νηοπομπής...

Καί δέν άπαντήσατε!...

Κατηγορηθήκατε, ότι πληροφορηθήκατε τόν άπόπλουν καί όλα τά χαρακτηριστικά της νηοπομπής τών Τούρκων καί δέν έκάνατε άπολύτως τίποτε...

Καί οιωπήσατε!...

Ή σιωπή στρατηγέ είναι όμολογία...

Καί θά κριθήτε κάποτε από τό Έθνος!

ΣΤΡΑΤΗΓΕ ΜΠΟΝΑΝΕ,

Κατηγορηθήκατε από τόν τύπο, από περιοδικά, από μηνύσεις, από βιβλία, ότι παίξατε περιέργο καί σκοτεινό ρόλο στην κρίση του Ίουλίου 74 καί στην έθνική κατασχώνη της Κύπρου...

Καί οιωπήσατε!...

Κατηγορηθήκατε από έφημερίδες ότι άρνηθήκατε την προοβολή της τουρκικής νηοπομπής αποβάσεως...

Καί δέν άπαντήσατε!...

Κατηγορηθήκατε από έφημερίδες, ότι είσατε έν γνώσει της έπικειμένης τουρκικής είαβολής στην Κύπρο καί δέν έλάβατε κανένα μέτρο άποτροπής της...

Καί δέν άπαντήσατε!...

Κατηγορηθήκατε ότι δέν έλάβατε ύπ' όψιν καμμία από τίς άναφορές του στρατιωτικού άκολουθου του Λονδίνου περί τών δεδομένων της είοβολής καί της στάσεως τών Βουλγάρων...

Καί αιωπήσατε!...

Κατηγορηθήκατε ότι δέν είσατε έν άγνοία της έγκληματικής καί τουλάχιστον περιέργου μετατροπής του διατάγματος μερικής έπιστρατεύσεως οέ διάταγμα γενικής έπιστρατεύσεως μέ τά γνωστά έπακόλουθα...

Καί δέν άπαντήσατε!...

Κατηγορηθήκατε ότι είσατε έν γνώσει συμφωνίας νά καταλάβουν οι Τούρκοι μικρό τμήμα της Κύπρου...

Καί δέν άπαντήσατε!...

Κατηγορηθήκατε ότι δέν έπατρέψατε την έγκαιρο άμυνα καί έπίθελι κατά τών μόλις αποβιβαζομένων Τούρκων από την Ε.Λ.Δ.Υ.Κ....

Καί οιωπήσατε!...

Φορέσατε την στολή του Έλληνος Άξωματικού μέ τιμή. Την βγάλατε μέ ύποψίες...

Δέν είναι δυνατόν νά ύπάρχει Έλλην άξωματικός, πού αέβεται τόν έαυτόν του καί νά ζή υπό τέτοιες συνθήκες...

Πέρα από «έντολές», ύπάρχει ή Τιμή...

Άλλως, ύπάρχει ή Κρίσις του Έθνους καί ή Νέμεσις!

ΣΤΡΑΤΗΓΕ ΙΩΑΝΝΙΔΗ,

Κατηγορηθήκατε γιά όλα καί από όλους!...

Στό πρόσωπό σας κατηγορήθηκε συλλήβδην τό Σώμα Έλλήνων Άξιωματικών, χωρίς νά έχη την δυνατότητα άπαντήσεως!...

Ή Εύθύνη της Σιωπής σας είναι πολύ μεγαλύτερη της ένδεχομένης Εύθύνης τών Πράξεών σας!...

Μήν δίνετε άλλο δικαίωμα στους χαμερπείς καί θραοείς νά σπιλώνουν έσας καί την γενναία προσπάθεια τών Έλλήνων Άξιωματικών, μέ τό νά προκαλούν αύτό έσας γιά «άποκαλύψεις»...

ΜΙΛΗΣΤΕ...

Είμαι Χρέος Έθνικό καί προσωπικό!

Νά μιλήση ή νά έξαφανισθής!

Ή Μέγας Σιωπηλός!...

γον άνοικτήν προπαγάνδαν υπέρ αυτής της παρανόμου οργανώσεως και μετέτρεψαν την Έθνικήν Φρουράν από όργανον του κράτους εις μέσον άνατρεπτικόν. Όσάκις, κατά καιρούς, παρηγοούμην προς τας Άθηννας περί της άναρχίας διαγωγής των Έλλήνων Αξιωματικών της Έθνικής Φρουράς, ή απάντησις ήτο ότι εάν είχαν συγκεκριμένους άποδείξεις, όσοι θα εύρισκοντο ένοχοι θα άνακαλούντο. ΈΕ όλης της στάσεώς των, έοχημάτισα την άλάνθαστον έντυπωσιν ότι ή συνήθης απάντησις των ήτο μία προσποιησις άδελφότητος. Πρό ωγίων ήμερών στοιχεία περιήλθον εις χείρας της Κυπριακής άστυνομίας άποδεικνύοντα οσαύτως ότι ή ΕΟΚΑ Β' ήτο εν εις έάρτημα του καθεστώτος των Άθηνών.

Προτιμή τούς Τούρκους!

Χρηματικά ποσά διατίθεντο εΕ Άθηναις διά την διατήρησιν της συνταγματικής ταύτης και εΕδόντο μάλιστα εις αυτήν λεπτομερείς οδηγίαι αναφορικάς με τας ένεργείας της. Τότε έκριναν άναγκαίον να άνακαλούν τον Πρόεδρον του Έλληνικού καθεστώτος Στρατηγόν Γκιζίκην. Ήρπεν παρ αυτού να δώση διαταγας δια την κατάσχεσιν της διας και αίματοχυσίας υπό της ΕΟΚΑ Β' και δια την διαλυσιν αυτής. Παρακάλεσα άσάυτως ταύτην να άνακαλέσθαι τους ύπηρετούντας εις την Έθνικην Φρουράν Έλληνας αξιωματικούς, προσθέτων ότι οσαύτως ήτο ή μείωσις της εθνοφυλικής δυνάμεως της άστυνομίας ταύτης και ή μετατροπή της εις όργανον του Κυπριακού Κράτους. Άνεμένον απάντησιν. Είχον την έντυπωσιν ότι το καθεστώς των Άθηνών δεν ήνόκει την μείωσιν της άστυνομίας ταύτης και πολύ άληγώτερον την άποχώρησιν των Έλλήνων αξιωματικών.

Ό Έλλην Πρόεδρος εν Κύπρω με ύπεοκείθη έντολή της Κυβερνήσεως του διά να μου έξηγήσιν ότι ή μείωσις εις την άστυνομικήν δυνάμιν τας Έθνικές Φρουράς ή ή άποχώρησις των Έλλήνων αξιωματικών θα έξοφάσιν την άστυνομικήν Κύπρου εν περιπτώσει κινδύνου εκ Τουρκίας. Του το άπετέλει ίσχυρισμόν, ό όποιος, άκόμη και αν ένεφανίζετο ως λογικός, δεν ήτο πειστικός καθ' ότι έ-

γνώριζον ότι, όπισθεν του ίσχυρισμού τούτου εκρύπτοντο άλλα συμφέροντα. ΑΠΗΝΤΗΣΑ ΟΤΙ ΟΠΩΣ ΕΞΕΛΙΧΘΗΣΑΝ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ, ΘΕΩΡΩ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟΝ ΕΚ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟΝ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟΝ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΩΝ ΚΑΙ ΑΠΕΔΕΙΧΘΗ ΟΤΙ ΟΙ ΦΟΒΟΙ ΜΟΥ ΕΔΙΚΑΙΩΘΗΣΑΝ.

Το Σάββατον, 13 Ιουλίου, συνεκλήθη εις τας Άθηννας, υπό την προεδρίαν του Στρατηγού Γκιζίκη, συνδιάσκεψις, ή όποία διήρκεσεν επί πολλάς ώρας. Εις ταύτην παρέστησαν ό Άρχηγός του Έπιτελείου των ένόπλων δυνάμεων, ό Πρέσβυς της Ελλάδος εν Κύπρω, ό Διοικητής της Έθνικής Φρουράς και άλλοι έπίσημοι, διά νό ούλητήσουν το περιεχόμενον της επιστολής μου. Ός έδηλώθη εις σχετικόν ανακοινωθέν, έκδοθέν κατά τό τέλος της συσκέψεως, ή σύσκεψις θα έπανελαμβάνετο την Δευτέραν 25 Ιουλίου. Ή άναφορά εις τό ανακοινωθέν εις δευτέραν σύσκεψιν ήτο άποτηλή. Δότι, έν την Δευτέραν άνέμενον απάντησιν εις την επιστολήν μου, ή απάντησις ήλθε και αύτη ήτο τό πραεικόνημα.

Κατά την ήμέραν εκείνην, έπέστρεφον από την Βερνίνην μου κατοικίαν εις Τρόδος, όπου διήλθον τό «γούλις Εντ» και κατά την θην πρωινήν εύοικέμην εις τό γραφείον μου εις τό προεδρικόν μέγαρον. Μετά ήμισεαν ώραν, ύπεδοχάμην εις την αίθουσαν ύποδοχής όμάδα παιδιών και κορισιών, μελών της Έλληνορθόδοξης Νεολαίας του Καίρου, τά όποία ήλθον εις Κύπρον ως φιλοξενούμενα μου επί τινας ήμέρας. Μόλις είχα χαρετήσιν αυτά, ότε ήκούσθησαν οι πρώτοι πυροβολισμοί. Έντός δευτερολέπτων οι πυροβολισμοί κατέστησαν συχνότεροι και εν μέλος της προεδρικής άσφαλείας με έπληροφόρησεν ότι τεθωρακισμένα αυτοκίνητα και τάνκς διήλθον τό περιτοίχισμα και εύρίσκοντο έντός του προεδρίου του προεδρικού μεγάρου, τό όποιον πείετο από ελπίματα όλμων. Ή κατάσταση κατέστη συντάως κρίσιμος. Προσπάθησα να συνάθω τηλεφωνικώς με τό ΡΙΚ διά να μεταδώσω ειδικήν από ραδιοφώνου άνακοίνωσιν ότι τό προεδρικόν μέγαρον ύφιστάτο έπίθεσιν, αλλά έπετελήθη ότι αι τη-

λεφωνικά γραμμά άπεκόπησαν. Ό φοβός έομβαρδισμός έμεγάλωνεν άκόμη περισσότερο. Πώς έσώθη ή ζωή μου φαίνεται ως θαύμα της θείας προνοίας. Όταν, άκολουθώς, εύρέθη εις την περιοχήν της Πάφου, σπηυθύνθη προς τον λοόν της Κύπρου εκ τινος έπιτοπίου ραδιοσταθμού, τηλεφωρήσας ταύτην ότι έώ και ότι θα άγωνισθώ μετ' αυτού κατά της δικτατορίας την όποιαν προσεπάθει να έπιβάλλη τό Έλληνικόν καθεστώς.

Εύγνωμονεί τούς Άγγλους!

Δέν σκοπώ να καταναλώσω τον χρόνον των μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας με την προσωπικήν μου περιτέλειαν. Απλώς επιθυμώ να προσθέσω ότι κατά την δευτέραν ήμέραν της ένόπλου έπιθέσεως τό τεθωρακισμένα αυτοκίνητα και τάνκς έκινούντο προς την Πάφον, ένώ ταυτοχρόνως μικρόν πολεμικόν σκάφος της Έθνικής Φρουράς ήρχισε να βομβαρδίζη την Μητρόπολιν Πάφου, όπου διέμενον. Υπό τας περιστάσεις ταύτας, εύρον φρόνιμον να έγκαταλείψω την Κύπρον παρ' να πέσω εις χείρας της Έλληνικής Χούντας.

Είμαι εύνώμων προς την Βρετανικήν Κυβέρνησιν, ή

όποία διέθεσεν εν ελίκόπτερον διά να με περλάσθαι εκ Πάφου, να με μεταφέρη εις τας Βρετανικάς Βάσεις και εκείθεν δι' αεροπλάνου εις Μόλταν και Λονδίον. Είμαι έπίσης, εύνώμων προς τον ειδικόν αντιπρόσωπον του Γενικού Γραμματέως του ΟΗΕ και τον Διοικητήν της Ειρηνευτικής Δυνάμεως εν Κύπρω διά τό ένδιαφέρον τό όποιον έπέδειξαν διά την ασφάλειάν μου. Ή παρουσία μου εις την αίθουσαν ταύτην του Συμβουλίου Ασφαλείας κατέστη δυνατή χάρις εις την παρασχεθείσαν προς έμέ βοήθειαν υπό της Βρετανικής Κυβερνήσεως και των έντιπροσώπων του Γενικού Γραμματέως Δρος Βάλντχαϊμ, των όποιων τό ζωηρόν ένδιαφέρον δι' έμέ και διά την κρίσιμον κατάστασην πού έδημιουργήθη εν Κύπρω, συγκινεί πάσαν χορδήν της καρδιάς μου.

Δέν γνωρίζω εισέτι διας τας λεπτομερείας της Κυπριακής κρίσεως της προκληθείσης υπό του Έλληνικού στρατιωτικού καθεστώτος. Φοβού-

μαι ότι ό έριθμός των θυμάτων είναι μέγας και ότι αι ύλικαι καταστροφάι είναι θάραϊαι. Ότι όπωσδήποτε άποστείλει τό άμεσον ένδιαφέρον μας, επί του παρόντος, είναι ό τερματισμός της τραγωδίας.

Όταν έφθασα εις τό Λονδίον, έπληροφόρηθη τό πει-

ριεχομένον όμιλίαις του έντιπροσώπου της Έλληνικής Χούντας εις τό Ηνωμένο Έθνη. Έξελάνθη δια τον τρόπον με τον όποιον καταβάλλουν προσπάθειαι να έξοφάσιν την διεθνή κοινήν γνώμην. Χωρίς έουθνημα, ή Έλληνική Χούντα καταβάλλει προσπάθειαι να άπλοποιήσιν την κατάστασην, ίσχυριζομένη ότι δεν ένέχεται εις την ένοπλον έπίθεσιν και ότι αι εξέλιξεις των τελευταίων όλίγων ήμερών άποτελούν έσωτερικόν θέμα των Έλληνοκυπρίων.

Εισβολή έξωθεν

Δέν πιστεύω ότι ύπάρχουν άνθρωποι οι όποιοι όπαδέχονται τους ίσχυρισμούς του Έλληνικού στρατιωτικού καθεστώτος. Το πρακικόπημα δεν συνεβη υπό τινάστας περιστάσεις, ώστε να θεωρηται έσωτερικόν ζήτημα των Έλληνοκυπρίων. Αποτελεί καθαρώς εισβολήν έξωθεν, κατά καταφωρον παραβίασιν της ανεξαρτησίας και κυριαρχίας της Δημοκρατίας της Κύπρου. Το άποκαλούμενον πρακικόπημα ήτο έργον των Έλλήνων αξιωματικών πού στελεχώνουν και διοικούν την Έθνικην Φρουράν. Πρέπει έπίσης να τονισά τό γεγονός ότι τό Έλληνικόν στρατιωτικόν άπόσπασμα (ΕΛΔΥΚ) άποτελούμενον έξ 950 αξιωματικών και όπλιτών και σταθμευόν εν Κύπρω δυνάμει της Συνθήκης Συμμαχίας, διεδραμάτισε πρωταγωνιστικόν ρόλον εις την έπιδρομήν ταύτην υπόθεσιν έναντίον της Κύπρου. Ή κατάληξις του αφορορημένου έξώθεν της πρωτεύουσας διετέθη υπό αξιωματικών και άνδρών της ΕΛΔΥΚ πού ήσαν έστρατοπεδευμένοι πλησίον του αερολιμένος.

Είναι ορεκτόν να δηλώσω έπ' αυτού του σημείου ότι μερικά φωτογραφία έμφανίζονται εις τον διεθνή τύπον δεικνύον τεθωρακισμένα και τάνκς άνηκοντα εις τό Έλληνικό άπόσπασμα τό εύρισκόμενον εις Κύπρον. Έξ τωκοί οι ύπηρετούντες εις την Έθνικην Φρουράν διηύθυναν

άλλου, οι Έλληνες αξιωμα-
αύτας τας επιχειρήσεις, αὐ-
τοί εστρατολόγησαν πολλά
μέλη της τρομοκρατικής όρ-
γανώσεως ΕΟΚΑ Β', την ό-
ποιαν εξώπλισαν με όπλα της
Έθνικής Φρουράς.

αεις 'Εάν οι Έλληνες αξιωμα-
τικοί οι ύπηρετούντες εις την Έ-
θνικην Φρουράν δέν ήσαν αναμε-
μιγμένοι, πως δικαιολογείται τό
γεγονός ότι μεταξύ των ήμαστων
εις τας μάχας περιλαμβανόντο
Έλληνες αξιωματικοί, των όποι-
ων τα λείψανα μεταφέρθησαν εις
Έλλάδα, διά νά ταφούν εκεί;
'Εάν οι Έλληνες αξιωματικοί δέν
διεέηγον τό προεϊκόημα, πως
δικαιολογείται τό γεγονός των
υκτερινών πτήσεων Έλληνικών
αεροπλάνων μεταφερόντων εις
Κύπρον προσωπικόν με πολιτικές
ένδυμασίας και όγόντων πίσω εις
Έλλάδα νεκρούς και τραυματίες.
Δέν υπάρχει αμφιβολία ότι τό
προεϊκόημα ώργανώθη υπό της
Έλληνικής χούντας και διεέ-
χθη υπό Έλλήνων αξιωματικών
της Έθνικής Φρουράς και υπό
αξιωματικών και άνθρώπων της Έλ-
ληνικής δύναμεις ή όποια στοθ-
μείει εις Κύπρον και ως τοιού-
το μετεβόθη υπό του τύπου εις
όλην την όφελον.

Τό προεϊκόημα έτοιχίσε πολ-
λήν είμοταχυσίαν και όφησε
πολλά ζωός. 'Αντεμειωθήσθαι
όποιας όφης ή αντίστασις των
νοήσαν δύναμειν όσφαλείας και
του Έλληνικού λαού της Κύ-
πρου. Δέν δύναμαι μετά θεοσι-
μίας νά είπω ότι ή αντίστασις
και ή αντίδρασις του Έλληνικού
πληθυσμού της Κύπρου έναντιον
των ανωματιών θα τερματισθή μέ-
χρι της όποκαταστάσεως της έ-
λευθερίας και των δημοκρατικών
δικαιωμάτων του. 'Ο Κυπριακός
λαός αύδότες θα ύποκύνη εις
την δικτατορίαν, παρ' όλων ότι
πρός στιγμήν ή κτηνώδης θιο
των τεθρακισμένων και των
τόνκς δυνατόν νά έπικρατήση.

Μετά τό προεϊκόημα οι πρό-
κτορες του Έλληνικού καθεστώ-
τος έν Κύπρω διώρισαν ένα κε-
λώς γνωστόν καθεύγον, τον Ψι-
κόν Σαμψών ως πρόεδρον, ή όποι-
ος όλοοίως διώρισεν ως ύ-
πουργούς γνωστά στελέχη και
ύποστηρικτάς της τρομοκρατικής
όργανώσεως ΕΟΚΑ Β' :

Όμιλεί περί εισβολής

Δυνατόν νά ύποστηριχθή ότι
ό,τι συνέβη έν Κύπρω είναι μία
έπανάστασις και ότι μία κυβέρνη-
σις έγκοιθιρύθη έπανοστατικώ δι-
καιώ. Αύτή δέν είναι ή περίπτω-
σις. Δέν έγινε επανάστασις εις
Κύπρον, ή όποια θα άδυνατά νά
θεωρηθή ως μία δομητικά υπό-
θεσις. 'Ητο μία εισβολή, ή όποια
πορεύσας την ανεξαρτησίαν και
την κυριαρχίαν της Δημοκρατίας.
Και ή εισβολή συνεχίζεται έφ'

όσον υπάρχουν Έλληνες αξιωμα-
τικοί εις Κύπρον. Τό όποτελέμα-
το της εισβολής θα είναι κατα-
λυτικά διά την Κύπρον, εάν δέν
υπάρη έπανάστασις εις την συντα-
γματικήν έπαιότητα και εάν οι
δημοκρατικοί έλευθερίοι δέν ό-
ποκατασταθούν.

Διά νά παραπλανήση την διε-
θνή κοινήν γνώμην, τό στρατιω-
τικών καθεστώς της Έλλάδος ό-
νεποίησε χρέος την στοδιακήν
αντικατάστασιν των Έλλήνων
αξιωματικών της Έθνικής Φρου-
ράς. 'Αλλά τό πρόβλημα δέν εί-
ναι ή αντικατάστασις των άλλ'
ή όποχρήσις των. 'Η χειρονομία
της όνοκήσεως έχει την έννοιαν
της παραδοχής ότι οι Έλληνες
αξιωματικοί οι ύπηρετούντες πα-
ρα εις την Έθνικην Φρουράν, ή-
σαν εκείνοι οι όποιοι διεέηγον
τό προεϊκόημα. Αύτοι οι αξι-
ωματικοί, όποσδήποτε, δέν άνήρ-
γησαν έξ ίδιας πρωτοβουλίας όλ-
λά κατόπιν οδηγίαν έξ 'Αθηνών.
Ούτω ή Έθ νική Φρουρά θα πο-

ρομείνη πάντοτε έν όργانون εις
χείρας του στρατιωτικού καθεστώ-
ος και είμαι βέβαιος ότι τά μέ-
λη του Συμβουλίου 'Ασφαλείας
αντιλαμβάνονται αύτό τό παιχνίδι.

Δέν θέλει την Ένωσιν

Δυνατόν νά λεχθή ότι ήτο ή
Κυπριακή Κυβέρνησις ή όποια
προσεκόλεσε τους Έλληνες αξι-
ωματικούς, διά νά έπανάστασιν
την Έθνικην Φρουράν. Λυπούμαι
νά είπω ότι ήτο σφάλμα μου νά
δώσω εις αύτούς τόσην έμπιστο-
σύνην. Κατεχρόνισαν αύτήν την
έμπιστοσύνην και αντί νά θαυθή-
σουν εις την προσπάσιόν της ό-
νεξαρτησίας της κυριαρχίας και
της εδαφικής όκεραιότητας της
νήσου, αύτοι οι ίδιοι κατέστησαν
επιδρομείς.

Είμαι ύποχρεωμένος νά είπω
ότι ή πολιτική του στρατιωτικού
καθεστώτος έν Έλλάδι εναντι
της Κύπρου και ή διατήρησις εναντι
των Έλλήνων της Κύπρου ύπήρ-
ξεν άνειλικρινής. Έπιδόμω νά
τονίσω ότι ήτο διπλοπρόσωπος
πολιτική.

Έπί ένα χρόνον διεέηγοντο
συνομιλίες μεταξύ των Έλλήνων
και των Τούρκων της Κύπρου
πρός έξέδρασιν ειρηνικής λύσεως
του Κυπριακού προβλήματος, τό
όποσον πολλάκις άνηγγέλλας τό

Συμβούλιον 'Ασφαλείας και την
Γενικήν Συνέλευσιν των 'Ηνω-
μένων Έθνών. 'Ο εκπρόσωπος
του Γενικού Γραμματέως και δύο
συνταγματάρχοι έξ Έλλάδος και
Τουρκίας παρακολούθουν τας συ-
νομιλίας. Τό Συμβούλιον 'Ασφα-
λείας επανειλημμένως δια του έ-
τους άνενέωσε την θητεία της ει-
ρηνευτικής δύναμεις έν Κύπρω
έκφάζον έκάστην φοράν την έλ-
πίδα διά μίαν συντομον λύσιν
του προβλήματος.

Δέν δύναται νά λεχθή ότι ή ε-
χρι τούδε πρόεδρος των συνομι-
λιών υπήρξεν ικανοποιητική. ΑΛΛΑ
ΠΩΣ ΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΥΠΑΡΗ
ΠΡΟΟΔΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΣΥΝΟΜΙ-
ΛΙΑΣ, ΟΤΑΝ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΕ-
ΡΙ ΚΥΠΡΟΥ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩ-
ΤΟΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΗΤΟ ΔΙ-
ΠΛΟΠΡΟΣΩΠΟΣ; Είχε συμφωνή-
θή ύφ' όλων των ένδιαφερομένων
μερών ότι οι συνομιλίες διεέ-
γηγαντο με βάση την ανεξαρτησί-
αν. Τό καθεστώς των 'Αθηνών ε-
πίασε συμφωνήσιν εις αύτά και
πολλάκις ή Έλλην Ύπουργός Έ-
ξωτερικών δήλωσεν ότι ή θεσις
της Έλλάδος επί του θέματος ή-
τα σαφής. 'Εάν αύτως είχαν τα
πράγματα, πως τό στρατιωτικόν
καθεστώς της Έλλάδος ήσους
και ύπεστήριξε την τρομοκρατι-
κήν όργάνωσιν της ΕΟΚΑ Β',
της όποιας σκοπός δήλωσθη ότι
ήτο ή Ένωσις της Κύπρου με-
τό της Έλλάδος και της όποιας τά
μέλη άπεκάλουν έαυτούς «ένωσι-
κούς» :

Έντός των στρατοπέδων της
Έθνικής Φρουράς, οι Έλληνες
αξιωματικοί συνεχώς με κατηγό-
ρουν ότι δν και ή ένωσις ήτο εφ-
επτή, ή πραγματοποιήσις της ύπε-
νομεύετο ύφ' έμού. 'Οταν τούς
έπενθυμίζετο ότι ή Έλλάς είχε
καταστήσει την θέσιν της καθε-
στη έν' αύτό και ότι αύτή υπε-
στήριξε την ανεξαρτησίαν ή μέ-
τησις των ήτο ότι δέν έπρεπε νά
δίδεται προσοχή εις τους λόγους
των διπλωματιών. 'Υπό τούτους
συνθήκας πως ήτο δυνατόν δια
τάς συνομιλίας νά καταλήθουν
εις θετικά όποτελέσματα; Η ΔΙ-
ΠΛΟΠΡΟΣΩΠΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩ-
ΤΟΣ ΗΤΟ ΕΝ ΤΩΝ ΒΑΣΙΚΩΝ
ΕΜΠΟΔΙΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΟ-
ΔΟΝ ΤΩΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΩΝ.

'Υπό τας περιστάσεις αυτές
έχουν δημιουργηθή εις Κύπρον
δέν δύναμαι νά πείσω την προ-
σπιτικήν συνομιλιών. Θα έλεγαν
μόλλον ότι αύδεμα τούτην προ-
οπτική ύπάρχει. Συμφωνία, εις
την όποιαν θα κατέλθουν οι συ-
νομιλίες θα έστερείτο άξιος διό-
τι δέν ύπάρχει έκτελεστέμη ηγε-
σία νά έπιληφθή του θέματος.
Τό προεϊκόημα του στρατιωτικού
καθεστώτος της Έλλάδος συνι-
στά άνάγκασιν της προόδου των
συνομιλιών προς λύσιν. 'Επί
πλέον, θα είναι μία συνεχής ηη-
γη ήνωμαλίας εις Κύπρον οι συ-
νέπεισι της όποιας θα είναι όα-

ρειοι και θα έχουν προεκτάσεις
έν η κατοστάσις έπιτροπή να συ-
νεχισθή επί βραχύ διάστημα.

Ποιώς έκκληριν εις τά μέλη
του Συμβουλίου 'Ασφαλείας νά
πράξουν ό,τι δύνανται διά νά θε-
σουν πέσμα εις την όνόμελον κα-
τάστασιν, ή όποια δημιουργηθή
διά του προεϊκόηματος των 'Α-
θηνών. Καλώ τό Συμβούλιον 'Α-
σφαλείας νά χρησιμοποίησιν όλους
τούς τρόπους και τά εις την διά-
θεσιν του μέσα, ώστε ή συνταγ-
ματική τάξις έν Κύπρω και τό δη-
μοκρατικό δικαίωμα του λαού
της Κύπρου νά όποκατασταθύν
όνευ καθυστέρησεως.

Προαγωγός της εισβολής

ΚΑΘΩΣ ΕΧΩ ΜΗΔΗ ΔΗΛΩΣΕΙ
ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΕΙΣ ΚΥΠΡΟΝ
ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΕΣΩΤΕΡΙ-
ΚΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗ-
ΝΩΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, ΟΙ ΤΟΥΡ-
ΚΟΙ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΕΠΗΡΕΑ-
ΖΟΝΤΑΙ ΕΠΙΣΗΣ. ΤΟ ΠΡΕΣΙ-
ΔΙΚΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΧΟΥΝΤΑΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΕΙΣΒΟ-
ΛΗ ΚΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ
ΤΗΣ ΘΑ ΥΠΟΦΕΡΗ ΟΛΟΣ Ο
ΛΑΟΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ. ΑΜΦΟΤΕ-
ΡΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΙ.

Τό 'Ηνωμένο Έθνη έχουν μίαν
ειρηνευτικήν δύναμιν στοθμείου-
σαν εις Κύπρον. Δέν είναι δυ-
νατόν ή ρόλος αύτης της ειρη-
νευτικής δύναμεις νά είναι όπο-
τελεσματικώς υπό συνθήκας στο-
ρπιτικού προεϊκόηματος. Τό Συμ-
βούλιον 'Ασφαλείας πρέπει νά
καλέση τό στρατιωτικόν καθε-
στώς της Έλλάδος νά άνακαλέσθαι
εκ Κύπρου τούς Έλληνες αξι-
ωματικούς τούς ύπηρετούντες εις
την Έθνικην Φρουράν και νά θέ-
ση πέσμα εις την εισβολήν εν
τού εις Κύπρον.

Πιστεύω ότι όσα έξέδρα ενώ-
πιόν σας, ός έδωσα μίαν είκά-
νο της καταστροφής. Δέν έχω
αμφιβολίαν ότι μία κατάλληλος ό-
πόθεσις του Συμβουλίου 'Ασφα-
λείας θα θέση πέσμα εις την εισ-
βολήν και θα όποκαταστήση την
ποροδίασθελισιν ανεξαρτησίαν της
Κύπρου και τά δημοκρατικά δι-
καίωματα του λαού της Κύπρου.

ΕΚΤΟΙΣ
η να συ-
ημα.
τα μέλη
είας να
να θε-
αλον κο-
ουρηθη
των 'Α-
αίον 'Α-
η όλους
την δια-
συνταγ-
το δη-
λαού
σταθούν

ΛΟΞΕΙ
ΠΡΟΝ
ΤΕΡΙ-
ΕΛΛΗ-
ΤΟΥΡ-
ΗΡΕΑ-
ΡΑΞΙ-
ΙΚΗΣ
ΣΒΟ-
ΙΕΙΩΝ
Σ Ο
ΦΟΤΕ-
ΚΟΙ.

μιαν
μύου-
σι δυ-
ειρη-
όπο-
στρα-
Συμ-
ει νό-
καθη-
αυτή
όξω-
επεί-
α θέ-
αυή

ενώ-
εϊκό-
εχω
α ό-
οφα-
είο-
τήν
της
δι-
ου.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΙ

ΕΛΛΑΔΙΤΕΣ, ΠΑΤΙ;

Δονούσε ή 'Ελλάδα στά νησιά
στίς πόλεις τό χαρά μας
άπό τά νάτα τό χρυσά
γιά τήν έλευθεριά μας.

Διαδηλώσεις τακτικά
τό βράδυ ή τήν χαρουγή
νά φύγουν όλα τ' 'Αγγλικά
στρατά, μέ μέ κρουγή.

Τήν «'Ενωσι» μέ τό 'Αλφά
ζητούσαν όλα τ' 'Αγγλικά
καί τούς μεθούσε σάν κρασί
του 'Διγενή ή ανδρεία.

Κι άπότομα, σταματήσαν
τήν «'Ενωσι» να παύουν
νομίζεις καί μετανάσαν
πιά, οί καρδιες να παύουν.

- Γιατί άδελφια πουστε
καί μέινουμε μοναχά.
πώς έτα μάς ξεγραστε
στήν έρημιά, σάν βάρκα.

'Η «'Ενωσις» μας με έσύς
είναι ή κρυφή ελπίδα
κι' άν μέ τό 'ρασε ο «ποταμός»
μάς έβαλε άλωσαίδα.

'Εμείς, ποτέ δεν είπαμε
τόν ύστατό μας λόγo
κι' άν στά βουνά κρυφτικαμε
δέν είναι άπό σόδα.

Είναι γιατί νομίζουμε
ότι μάς βαρεθήκατε
κι όπi πλέον χαρίζουμε
κι άδελφια άλλα βαρύνετε!

'Ακούσαμε όπi, ο εργάτης
ό ΤΟΥΡΚΟΣ είναι «αδελφός»
τό λέει κάθε Λαοκράτης
καί δέν... τό λέει μοναχός!!

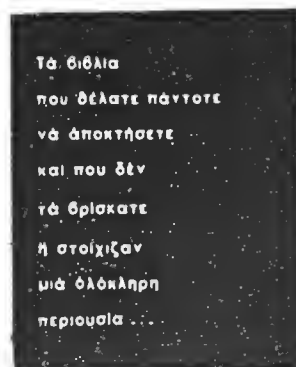
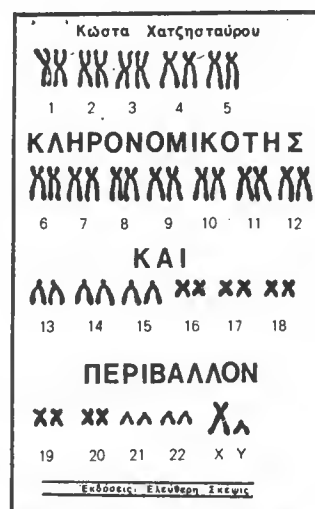
Κι ή ΚΥΠΡΟΣ μας που στέζει
άπό τό άδικο τό αίμα
καί πού μισή στενάζει
στό Τουρκικό τό στήμα.

28/10/1977 'Εν άποδημία Μιχάλη 'Ι. Μιχαηλίδης.

βιβλιοπωλείο

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ

'Ιπποκράτους 112 . τηλ. 3634932

ελληνική πρόκλησις

άνδρεα
δενδρινού

ΜΟΛΙΣ ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ
3^η ΈΚΔΟΣΙΣ

Πρόλογος
Δημήτρη
Κιτσίκη

ΕΚΔΟΣΕΙΣ - ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΑΒΒΑΤΑ

